

Lovtidende A

2018

Udgivet den 1. maj 2018

23. april 2018.

Nr. 361.

Bekendtgørelse for Grønland om gennemførelse af Europa-Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/61 af 10. oktober 2014 om supplerende regler til forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår likviditetsdækningskrav for kreditinstitutter

I medfør af § 3 i lov nr. 1566 af 15. december 2015 for Grønland om kapitalkrav og tilsynsmæssige krav for kreditinstitutter og investeringsselskaber og § 147 a, i lov om finansiel virksomhed, som sat i kraft for Grønland ved kongelig anordning nr. 1252 af 15. december 2004, som ændret ved anordning nr. 1688 af 16. december 2015, fastsættes:

§ 1. Bestemmelserne i Europa-Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/61 af 10. oktober 2014 om supplerende regler til forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår likviditetsdækningskrav for kreditinstitutter gælder for Grønland. Den delegerede forordning er optaget som bilag til denne bekendtgørelse.

§ 2. Finanstilsynet kan fritage et pengeinstitut for at opfylde likviditetsdækningskravene fastsat i § 152, stk. 1 og 2, i lov om finansiel virksomhed, som sat i kraft for Grønland ved kongelig anordning, hvis pengeinstituttet er omfattet af det likviditetsdækningskrav, som er fastsat i artikel 412 i forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, som sat i kraft for Grønland ved lov.

Stk 2. Finanstilsynet kan fritage koncerner, hvor modervirksomheden er et pengeinstitut eller en pengeinstitutthol-

dingvirksomhed, fra at opfylde kravene i § 152, stk. 1 og 2, i lov om finansiel virksomhed, som sat i kraft for Grønland ved kongelig anordning, på koncernniveau, jf. § 171 i lov om finansiel virksomhed, som sat i kraft for Grønland ved kongelig anordning, hvis koncernen er omfattet af det likviditetsdækningskrav, som er fastsat i artikel 412 i forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, som sat i kraft for Grønland ved lov.

Stk 3. Har et pengeinstitut og alle eller nogle af dets dattervirksomheder har fået tilladelse til at blive behandlet som en likviditetsundergruppe i medfør af artikel 8 i forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, som sat i kraft for Grønland ved lov, kan Finanstilsynet fritage sådanne likviditetsundergrupper for at opfylde likviditetsdækningskravet fastsat i § 152, stk. 1 og 2, i lov om finansiel virksomhed, som sat i kraft for Grønland ved kongelig anordning, hvis likviditetsundergruppen er omfattet af det likviditetsdækningskrav, som er fastsat i artikel 412 i forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investerings-selskaber, som sat i kraft for Grønland ved lov.

§ 3. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. maj 2018.

Erhvervsministeriet, den 23. april 2018

BRIAN MIKKELSEN

/ Hans Høj

Bilag 1**KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) 2015/61****af 10. oktober 2014****om supplerende regler til forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår likviditetsdækningskrav for kreditinstitutter****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012¹⁾, særlig artikel 460, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I den tidlige »likviditetsfase« i finanskrisen, som begyndte i 2007, oplevede mange kreditinstitutter trods et tilstrækkeligt kapitalniveau store vanskeligheder, fordi de ikke havde forvaltet deres likviditetsrisiko fornuftigt. Nogle kreditinstitutter blev i for høj grad afhængige af kortsigtet finansiering, som hurtigt tørrede ud, da krisen startede. Disse kreditinstitutter blev derfor sårbare over for likviditets efterspørgsel, fordi de ikke havde tilstrækkelige likvide aktiver til at imødekomme efterspørgslen efter midler (udgående pengestrømme) i den stressede periode. Kreditinstitutterne blev derfor tvunget til at realisere aktiver i et brandudsalg, som startede en selvforstærkende nedadgående prisspiral og mangel på tillid i markedet, hvilket igen udløste en solvenskrise. I sidste ende blev mange kreditinstitutter i for høj grad afhængige af likviditet fra centralbankerne og måtte reddes ved at få indskudt massive offentlige midler. Det var derfor indlysende, at det var nødvendigt at udvikle et detaljeret likviditetsdækningskrav med det formål at undgå denne risiko ved at gøre kreditinstitutterne mindre afhængige af kortsigtet finansiering og likviditet fra centralbankerne og mere modstandsdygtige over for pludselige likviditetschok.

(2) Artikel 412, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013 indfører et likviditetsdækningskrav for kreditinstitutter formuleret i generelle vendinger som en forpligtelse til at besidde »likvide aktiver, hvis samlede størrelse dækker udgående pengestrømme minus indgående pengestrømme i stresssituationer«. I henhold til artikel 460 i forordning (EU) nr. 575/2013 tillægges Kommissionen beføjelser til at præcisere kapitaldækningskravet, og under hvilke omstændigheder de kompetente myndigheder skal pålægge kreditinstitutter specifikke niveauer for ind- og udgående pengestrømme for at tage højde for de specifikke risici, som de er eksponeret mod. I overensstemmelse med betragtning 101 i forordning (EU) nr. 575/2013 bør reglerne svare til den likviditetsdækningsgrad, der er fastsat i de endelige internationale regler om måling af, standarder for og overvågning af likviditetsrisikoen fra Baselkomitéen for Banktilsyn (»BCBS«), under hensyntagen til de særlige EU-forhold og nationale forhold. Indtil likviditetsdækningskravet er

fuldt ud gennemført fra den 1. januar 2018, bør medlemsstaterne kunne anvende et likviditetsdækningskrav på op til 100 % for kreditinstitutter i overensstemmelse med den nationale lovgivning.

(3) I overensstemmelse med BCBS's likviditetsstandarder bør der vedtages regler for at definere likviditetsdækningskravet som forholdet mellem et kreditinstituts buffer af »likvide aktiver« og dets »udgående nettopengestrømme« over en stressperiode på 30 kalenderdage. »Udgående nettopengestrømme« bør beregnes ved at trække kreditinstituttets indgående pengestrømme fra dets udgående pengestrømme. Likviditetsdækningsgraden bør udtrykkes i procent og fastsættes til mindst 100 %, når det er fuldt ud gennemført, hvilket viser, at et kreditinstitut har tilstrækkelige likvide aktiver til at opfylde de udgående nettopengestrømme i en stressperiode på 30 dage. I denne periode bør kreditinstituttet hurtigt kunne konvertere sine likvide aktiver til kontanter uden at skulle gøre brug af centralbankernes likviditet eller offentlige midler, hvilket kan medføre, at dets likviditetsdækning midlertidigt falder til under 100 %. Sker dette, eller forventes dette at ske på et givet tidspunkt, bør kreditinstitutterne opfylde de specifikke krav i artikel 414 i forordning (EU) nr. 575/2013, så de rettidigt kan genoprette deres likviditetsdækningsgrad til minimumsniveauet.

(4) Kun aktiver, der frit kan overdrages, og som hurtigt kan konverteres til kontanter på det private marked inden for en kort tidshorisont og uden betydelige værditab, bør defineres som »likvide aktiver«, for så vidt angår kreditinstitutternes likviditetsbuffer. I overensstemmelse med sjette del i forordning (EU) nr. 575/2013 og BCBS' klassificering af likvide aktiver bør der i reglerne skelnes mellem aktiver med særdeles stor likviditet og særdeles høj kreditkvalitet eller aktiver på niveau 1 og aktiver med stor likviditet og høj kreditkvalitet eller aktiver på niveau 2. Sidstnævnte bør underinddeles i aktiver på niveau 2A og 2B. Kreditinstitutter bør besidde en tilstrækkeligt diversificeret buffer af likvide aktiver under hensyntagen til deres relative likviditet og kreditkvalitet. Alle niveauer og underniveauer bør derfor være underlagt specifikke krav om haircuts og tærskler for den generelle buffer, og der bør, hvor det er relevant, stilles forskellige krav til niveauer og underniveauer og til kategorier af likvide aktiver på samme niveau eller underniveau, som bør være mere stringente, jo lavere deres likviditetsklassificering er.

(5) Der bør gælde visse generelle og operationelle krav for likvide aktiver for at sikre, at de kan konverteres til kontanter inden for en kort tidshorisont, under forbehold af visse undtagelser for bestemte aktiver på niveau 1, hvor dette er relevant. Af disse krav bør det fremgå, at likvide aktiver bør være fri for salgshæmmende hindringer, bør være lette at værdiansætte og bør være noteret på anerkendte børser eller kunne handles på aktive salgs- eller genkøbsmarkeder. De bør ligeledes sikre, at kreditinstituttets likviditetsstyringsfunktion til enhver tid har adgang til og kontrol med dets likvide aktiver, og at de aktiver, der udgør likviditetsbufferen, er tilstrækkeligt diversificerede. Diversificering er vigtigt for at sikre, at kreditinstituttets evne til hurtigt at realisere likvide aktiver uden et betydeligt værditab ikke sættes over styr af de aktiver, som er sårbare over for den fælles risikofaktor. Kreditinstitutterne bør ligeledes skulle sikre, at der er overensstemmelse mellem valutadenomineringen af deres likvide aktiver og deres udgående nettopengestrømme, så et for stort valutamismatch ikke forhindrer dem i at anvende deres likviditetsbuffer til at imødekomme udgående pengestrømme i en bestemt valuta i en stressperiode.

(6) I overensstemmelse med henstillingerne fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) i dennes rapport af 20. december 2013, udarbejdet i henhold til artikel 509, stk. 3 og 5, i forordning (EU) nr. 575/2013, bør alle typer obligationer, som er udstedt eller garanteret af medlemsstaternes centralregeringer og centralbanker, samt de, der er udstedt eller garanteret af overnationale institutter, gives niveau 1-status. Som bemærket af EBA er der stærke tilsynsmæssige argumenter for ikke at skelne mellem forskellige medlemsstater, da udelukkelsen af visse statsobligationer fra niveau 1 ville give incitamenter til at

investere i andre statsobligationer i Unionen, hvilket ville medføre fragmentering af det indre marked og øge risikoen for en gensidig afsmittende virkning i en krise mellem kreditinstitutter og deres stater («forbindelsen mellem banker og stat»). Hvad angår tredjelande, bør der gives niveau 1-status til eksponeringer mod centralbanker og stater, som tildeles en risikovægt på 0 % i henhold til kreditrisikoreglerne i tredje del, afsnit II, i forordning (EU) nr. 575/2013, som fastsat i BCBS-standarden. Eksponeringer mod regionale og lokale myndigheder og offentlige enheder bør kun tildeles niveau 1-status, såfremt de behandles som eksponeringer mod deres centralregering, og sidstnævnte har en risikovægt på 0 % i overensstemmelse med de samme kreditrisikoregler. Samme status bør tildeles eksponeringer mod multilaterale udviklingsbanker og internationale organisationer med en risikovægt på 0 %. I lyset af den særdeles store likviditet og den særdeles høje kreditkvalitet for disse aktiver, bør kreditinstitutterne have lov til at besidde dem i deres buffere uden begrænsning, og de bør ikke underlægges et haircut eller et diversificeringskrav.

(7) Aktiver udstedt af kreditinstitutter bør generelt ikke medtages som likvide aktiver, men bankaktiver, som understøttes af medlemsstaternes regeringer, såsom støttelån og statsejede långivere samt private bankaktiver med en udtrykkelig statsgaranti, bør gives niveau 1-behandling. Sidstnævnte er et levn fra finanskrisen, som bør udfases, og det er dermed kun bankaktiver med statsgaranti, der ydes eller forpligtes inden den 30. juni 2014, der bør anerkendes som likvide aktiver. Tilsvarende bør højt prioriterede obligationer udstedt af visse bestemte formueforvaltningsagenturer i visse medlemsstater behandles som aktiver på niveau 1 og være underlagt samme krav som eksponeringer mod centralregeringen i deres respektive medlemsstat, men kun med tidsbegrænset virkning.

(8) Dækkede obligationer er gældsinstrumenter, der udstedes af kreditinstitutter og sikres ved en sikkerhedspulje af aktiver, der typisk består af realkreditlån eller offentlig gæld, som investoren har et privilegeret krav til i tilfælde af misligholdelse. Den sikkerhed, der stilles for dem, og visse andre sikringsegenskaber som f.eks. kravet om, at udstederen skal erstatte misligholdte aktiver i sikkerhedspuljen og opretholde sikkerhedspuljen til en værdi, der overstiger obligationernes pålydende værdi («aktivdækningskravet»), har bidraget til at gøre dækkede obligationer til rentebærende instrumenter med en relativt lav risiko, som spiller en vigtig rolle på de fleste medlemsstats realkreditmarkeder. I visse medlemsstater overtager udstedelsen af dækkede obligationer puljen af udestående statsobligationer. Visse dækkede obligationer på kreditkvalitetstrin 1 udviste navnlig fremragende likviditetsresultater i perioden fra 1. januar 2008 til 30. juni 2012, som EBA analyserede i sin rapport. Ikke desto mindre henstillede EBA til at behandle disse dækkede obligationer som aktiver på niveau 2A for at ensrette dem med BCBS's standarder. Men i lyset af ovennævnte overvejelser om deres kreditkvalitet, likviditetsresultater og rolle på Unionens finansieringsmarkeder er det hensigtsmæssigt at behandle disse dækkede obligationer på kreditkvalitetstrin 1 som aktiver på niveau 1. For at undgå for store koncentrationsrisici og til forskel fra andre aktiver på niveau 1 bør beholdningen af dækkede obligationer på kreditkvalitetstrin 1 i likviditetsbufferen være underlagt et loft på 70 % af den overordnede buffer, et haircut på minimum 7 % og diversifikationskravet.

(9) Dækkede obligationer på kreditkvalitetstrin 2 bør medtages som aktiver på niveau 2A og være underlagt samme loft (40 %) og haircut (15 %), som gælder andre likvide aktiver på dette niveau. Dette kan begrundes i de tilgængelige markedsdata, som viser, at dækkede obligationer på kreditkvalitetstrin 2 udviste en større likviditet end andre sammenlignelige aktiver på niveau 2A og 2B såsom værdipapirer med sikkerhed i boliglån («RMBS'er») på kreditkvalitetstrin 1. Hvis disse dækkede obligationer kan indgå i likviditetsbufferen, vil det endvidere bidrage til at diversificere puljen af tilgængelige aktiver i bufferen og forebygge unødigt forskelsbehandling eller en »cliff effect« mellem dem og dækkede obligationer på kreditkvalitetstrin 1. Det skal imidlertid bemærkes, at en betydelig del af disse dækkede obligationer blev

kreditkvalitetstrin 2 som følge af nedjusteringen af ratingen for centralregeringen i den medlemsstat, hvor udstederen var etableret. Dette afspejlede det landeloft, som typisk indgår i vurderingsbureauernes metoder, og som bestemmer, at finansielle instrumenter ikke må tildeles en rating over et vist niveau i forhold til deres respektive statsgældskreditvurdering. Landeløfterne betød, at dækkede obligationer udstedt i disse medlemsstater blev udelukket fra at nå kreditkvalitetstrin 1, uanset deres kreditkvalitet, hvilket reducerede deres likviditet i forhold til dækkede obligationer af tilsvarende kvalitet i medlemsstater, som ikke blev nedjusteret. Finansieringsmarkederne i Unionen er som følge heraf blevet voldsomt fragmenterede, hvilket understreger behovet for at finde et egnet alternativ til eksterne kreditvurderinger som et af kriterierne ved tilsynsmæssig regulering, når det drejer sig om at klassificere likviditets- og kreditrisiko for dækkede obligationer og andre aktivkategorier. I henhold til artikel 39b, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1060/2009²⁾ om kreditvurderingsbureauer skal Kommission senest den 31. december 2015 forelægge en rapport om alternative redskaber til kreditvurderinger med henblik på at fjerne alle henvisninger til kreditvurderinger i EU-retten i reguleringsøjemed senest den 1. januar 2020.

(10) Hvad angår værdipapirer af asset-backed-typen (»ABS'er«), henstillede EBA i overensstemmelse med sine empiriske resultater og BCBS's standard, at det kun var RMBS'er på kreditkvalitetstrin 1, der kunne medtages som aktiver på niveau 2B med et haircut på 25 %. Det er ligeledes relevant at afvige fra denne henstilling og udvide niveau 2B-medtagelsen til at omfatte visse ABS'er med sikkerhed i andre aktiver. En længere række anerkendte underkategorier af aktiver ville medføre øget diversificering i likviditetsbufferen og fremme finansieringen af realøkonomien. Eftersom foreliggende markedsdata peger på en lav korrelation mellem ABS'er og andre likvide aktiver som statsobligationer, vil forbindelsen mellem banker og stat desuden blive svækket, og fragmenteringen på det indre marked mindskes. Derudover er det dokumenteret, at investorerne har en tendens til at hamstre ABS'er af høj kvalitet med kort vægtet gennemsnitlig levetid og store forudbetalinger i finansielt ustabile perioder, eftersom disse hurtigt kan konverteres til kontanter og udgør en sikker kilde til likviditet. Dette gælder navnlig ABS'er med sikkerhed i lån og leasingaftaler vedrørende finansiering af motorkøretøjer (»billåns-ABS'er«), som viste en prisvolatilitet og et gennemsnitligt kreditspænd svarende til RMBS'er i perioden 2007-2012. Visse dele af forbrugercredit-ABS'er, såsom kreditkort, viste også et forholdsmæssigt pænt likviditetsniveau. Og endelig kan det bidrage til den økonomiske vækst at tillade ABS'er med sikkerhed i realøkonomiske aktiver såsom de ovenfor nævnte og lån til SMV'er, eftersom dette ville sende et positivt signal til investorerne i forhold til disse aktiver. Der bør derfor indføres passende regler, som medtager ABS'er med sikkerhed i ikke blot boliglån, men også billån, forbrugercredit- og SMV-lån samt aktiver på niveau 2B. For at bevare likviditetsbufferens integritet og funktionalitet bør deres anerkendelse afhænge af visse krav om høj kvalitet, som stemmer overens med de kriterier, der skal anvendes på enkle, gennemsigtige og standardiserede securitiseringer i anden lovgivning om den finansielle sektor. Navnlig for RMBS'er bør kravene om høj kvalitet omfatte overholdelse af visse grænser for belåningsgrad eller størrelsen af lån i forhold til indkomst, men disse grænser bør ikke anvendes på RMBS'er udstedt før det tidspunkt, fra hvilket likviditetsdækningskravet finder anvendelse. For at tage højde for den knap så høje likviditet i ABS'er med sikkerhed i forbrugercredit- og SMV-lån i forhold til RMBS'er og ABS'er med sikkerhed i billån, bør førstnævnte være underlagt et større haircut (35 %). Alle ABS'er bør ligesom andre aktiver på niveau 2B være underlagt det overordnede loft på 15 % for likviditetsbufferen samt diversifikationskravet.

(11) Reglerne vedrørende klassifikation, krav, lofter og haircuts for de resterende aktiver på niveau 2A og 2B bør ligge tæt op ad henstillingerne fra BCBS og EBA. Aktier og andele i kollektive investeringsordninger (»CIU'er«) bør derimod behandles som likvide aktiver på samme niveau og i samme kategori som de aktiver, der ligger til grund for den kollektive ordning.

(12) I forbindelse med fastsættelsen af likviditetsdækningsgraden er det ligeledes hensigtsmæssigt at tage højde for den centrale forvaltning af likviditeten i samarbejdsnetværk og institutsikringsordninger, hvor det centrale institut eller det centrale organ spiller en rolle svarende til en centralbank, fordi medlemmerne af netværket eller ordningen typisk ikke har direkte adgang til sidstnævnte. De relevante regler bør derfor som likvide aktiver medtage anfordringsindskud, som medlemmerne af netværket eller ordningen foretager i det centrale institut, samt anden likviditetsfinansiering, som er tilgængelig for disse fra det centrale institut. Indskud, som ikke anerkendes som likvide aktiver, bør kunne gøre brug af præferencesatserne for udgående pengestrømme, som anvendes til transaktionsrelaterede indskud.

(13) Satsen for udgående pengestrømme for stabile detailindskud bør fastsættes til en standardsats på 5 %, men der bør anvendes en præferencesats for udgående pengestrømme på 3 % for alle kreditinstitutter, der er medlemmer af en indskudsgarantiordning i en medlemsstat, der opfylder strenge kriterier. For det første bør der tages hensyn til medlemsstaternes gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EU³⁾ om indskudsgarantiordninger. For det andet bør ordningen i en medlemsstat opfylde specifikke krav vedrørende tilbagebetalingsperioden, forhåndsfinansiering og adgang til supplerende finansielle midler i tilfælde af et stort træk på reserveerne. Endelig bør præferencesatsen på 3 % anvendes under forbehold af Kommissionens godkendelse, som kun bør gives, såfremt Kommissionen finder det godtgjort, at medlemsstatens indskudsgarantiordning opfylder ovennævnte kriterier, og der ikke gør sig nogen tvungende hensyn gældende angående det indre markeds funktion med hensyn til detailindskud. Under alle omstændigheder bør præferencesatsen på 3 % for stabile detailindskud ikke være gældende før den 1. januar 2019.

(14) Kreditinstitutterne bør kunne identificere andre detailindskud med højere afviklingssatser. De relevante regler baseret på EBA's retningslinjer om detailindskud med forskellige udgående pengestrømme bør indeholde kriterierne for at identificere de pågældende detailindskud på grundlag af deres specifikke egenskaber, nemlig størrelsen af det samlede indskud, indskuddets art, rentesatsen, sandsynligheden for, at indskuddet hæves, og om indskyderen er hjemmehørende eller ikkehjemmehørende.

(15) Man bør ikke gå ud fra, at kreditinstitutter altid vil få likviditetsstøtte fra andre institutter tilhørende samme koncern eller samme institutsikringsordning, hvis de får vanskeligheder med at opfylde deres betalingsforpligtelser. Hvis der imidlertid ikke gives nogen undtagelse fra anvendelsen af likviditetsdækningsgraden på individuelt niveau i overensstemmelse med artikel 8 eller 10 i forordning (EU) nr. 575/2013, bør pengestrømmene mellem to kreditinstitutter tilhørende samme koncern eller samme institutsikringsordning i princippet have symmetriske satser for ind- og udgående pengestrømme for at undgå at miste likviditet på det indre marked, forudsat at den nødvendige sikring er indført, og kun med forhåndsgodkendelse fra den involverede kompetente myndighed. En sådan præferencebehandling bør kun gives til pengestrømme på tværs af grænserne på grundlag af yderligere objektive kriterier, herunder en lav likviditetsrisikoprofil hos likviditetsstilleren og modtageren.

(16) For at forhindre, at kreditinstitutter udelukkende anvender forventede indgående pengestrømme til at opfylde deres likviditetsdækningsgrad, og ligeledes for at sikre en minimumsbeholdning af likvide aktiver, bør de indgående pengestrømme, som de udgående pengestrømme kan modregnes i, højst udgøre 75 % af de samlede forventede udgående pengestrømme. Under hensyntagen til de specialiserede forretningsmodeller, der findes, bør der imidlertid tillades visse undtagelser fra dette loft, enten helt eller delvist, for at opfylde proportionalitetsprincippet og under forbehold af de kompetente myndigheders forhåndsgodkendelse. Dette kan f.eks. være en undtagelse for pengestrømme i koncern- og institutinterne sikringsordninger og kreditinstitutter, der har specialiseret sig i pass-through-realkreditlån eller i leasing

og factoring. Derudover bør kreditinstitutter, der har specialiseret sig i finansiering af køb af motorkøretøjer eller i forbrugerkreditlån, kunne anvende et højere loft på 90 %. Disse undtagelser bør være tilgængelige på individuelt niveau såvel som på koncernniveau, men kun såfremt visse kriterier er opfyldt.

(17) Likviditetsdækningsgraden bør gælde kreditinstitutter på både individuelt niveau og koncernniveau, medmindre de kompetente myndigheder anvender en undtagelse på individuelt niveau i overensstemmelse med artikel 8 eller 10 i forordning (EU) nr. 575/2013. Ved konsolidering af datterselskaber i tredjelande bør der tages behørigt højde for de likviditetsdækningskrav, der gælder i disse lande. Konsolideringsreglerne i Unionen bør således ikke give likvide aktiver eller udgående eller indgående pengestrømme i tredjelands datterselskaber en mere favorabel behandling end den, der følger af de pågældende tredjelands nationale lovgivning.

(18) I overensstemmelse med artikel 508, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013 skal Kommissionen senest den 31. december 2015 aflægge rapport til lovgiverne om, hvorvidt og hvordan likviditetsdækningskravet i sjette del skal finde anvendelse for investeringsselskaber. Indtil denne bestemmelse finder anvendelse, bør investeringsselskaberne fortsat være underlagt medlemsstaternes nationale lovgivning om likviditetsdækningskravet. Investeringsselskaber bør imidlertid være underlagt likviditetsdækningsgraden i denne forordning på et konsolideret grundlag, hvis de indgår i en bankkoncern.

(19) Kreditinstitutter har indberetningspligt over for deres kompetente myndigheder med hensyn til likviditetsdækningskravet som præciseret i denne forordning i overensstemmelse med artikel 415 i forordning (EU) nr. 575/2013.

(20) For at give kreditinstitutterne tilstrækkelig tid til at opfylde det detaljerede likviditetsdækningskrav fuldt ud, bør det indføres i overensstemmelse med tidsplanen i artikel 460, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013, idet det starter på mindst 60 % fra den 1. oktober 2015 og stiger til 100 % den 1. januar 2018

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

AFSNIT I

LIKVIDITETSDÆKNINGSGRADEN

Artikel 1

Genstand

Denne forordning indeholder regler, der præciserer likviditetsdækningskravet i henhold til artikel 412, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på kreditinstitutter, der er underlagt tilsyn i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU⁴⁾.

2. Kreditinstitutterne skal overholde denne forordning på individuelt niveau i overensstemmelse med artikel 6, stk. 4, i forordning (EU) nr. 575/2013. De kompetente myndigheder kan helt eller delvist give undtagelse fra anvendelsen af denne forordning på individuelt niveau i forhold til et kreditinstitut i overensstemmelse med artikel 8 og 10 i forordning (EU) nr. 575/2013, forudsat at de deri fastlagte betingelser er opfyldt.

3. Hvis en koncern omfatter et eller flere kreditinstitutter, anvender moderinstituttet i Unionen, det institut, der kontrolleres af et finansielt moderholdingselskab i Unionen, eller det institut, der kontrolleres af et blandet finansielt moderholdingselskab i Unionen, forpligtelserne i denne forordning på konsolideret grundlag i overensstemmelse med artikel 11, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013 og samtlige følgende bestemmelser:

- a) tredjelandsaktiver, der opfylder kravene i afsnit II, og som besiddes af et datterselskab i et tredjeland, medtages ikke som likvide aktiver i forbindelse med konsolidering, hvis de ikke anerkendes som likvide aktiver i henhold til den nationale lovgivning i det tredjeland, der fastsætter likviditetsdækningskravet
- b) udgående pengestrømme i et datterselskab i et tredjeland, der er underlagt den nationale lovgivning i det tredjeland, der fastsætter likviditetsdækningskravet til en højere procentsats end den, der er anført i afsnit III, skal konsolideres i overensstemmelse med de højere satser, der er angivet i tredjelandets nationale lovgivning
- c) indgående pengestrømme i et datterselskab i et tredjeland, der er underlagt den nationale lovgivning i det tredjeland, der fastsætter likviditetsdækningskravet til en lavere procentsats end den, der er anført i afsnit III, skal konsolideres i overensstemmelse med de lavere satser, der er angivet i tredjelandets nationale lovgivning
- d) investeringsselskaber i koncernen er underlagt artikel 4 i denne forordning på konsolideret grundlag og artikel 412 i forordning (EU) nr. 575/2013 i forhold til definitionen af likvide aktiver samt ud- og indgående pengestrømme på både individuelt og konsolideret niveau. Uanset dette litra er investeringsselskaber fortsat underlagt det detaljerede likviditetsdækningskrav for investeringsselskaber som fastlagt i medlemsstaternes nationale lovgivning, indtil likviditetsdækningskravet er præciseret i overensstemmelse med artikel 508 i forordning (EU) nr. 575/2013
- e) på konsolideret niveau medtages de indgående pengestrømme fra et specialiseret kreditinstitut som omhandlet i artikel 33, stk. 3 og 4, kun i det omfang, de ikke overstiger de udgående pengestrømme fra det samme selskab.

Artikel 3

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

1) »aktiver på niveau 1«: aktiver med særdeles stor likviditet og særdeles høj kreditkvalitet, jf. artikel 416, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EU) nr. 575/2013

- 2) »aktiver på niveau 2«: aktiver med stor likviditet og høj kreditkvalitet, jf. artikel 416, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EU) nr. 575/2013. Aktiver på niveau 2 underopdeles endvidere i aktiver på niveau 2A og 2B i overensstemmelse med afsnit II, kapitel 2, i denne forordning
- 3) »likviditetsbuffer«: de likvide aktiver, som et kreditinstitut er i besiddelse af i overensstemmelse med afsnit II i denne forordning
- 4) »indberetningsvaluta«: den valuta, som likviditetsposterne, jf. afsnit II og III i sjette del af forordning (EU) nr. 575/2013, skal indberettes i til den kompetente myndighed i overensstemmelse med forordningens artikel 415, stk. 1
- 5) »aktivdækningskrav«: aktiver i forhold til forpligtelser fastsat vedrørende kreditforbedring i tilknytning til dækkede obligationer i en medlemsstats eller et tredjelands nationale lovgivning
- 6) »SMV'er«: mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder som defineret i Kommissionens henstilling 2003/361/EF⁵⁾
- 7) »udgående nettopengestrømme«: det beløb, som fremkommer ved at trække et kreditinstituts indgående pengestrømme fra dets udgående pengestrømme i overensstemmelse med afsnit III i denne forordning
- 8) »detailindskud«: en forpligtelse over for en fysisk person eller en SMV, hvis SMV'en hører til detaillektioneringsklassen efter standardmetoden eller IRB-metoden for kreditrisiko, eller en forpligtelse over for en virksomhed, der er omfattet af behandlingen i artikel 153, stk. 4, i forordning (EU) nr. 575/2013, og hvis de samlede indskud fra alle sådanne SMV'er eller virksomheder på koncernbasis ikke overstiger 1 mio. EUR
- 9) »finansiel kunde«: en kunde, der udøver en eller flere af de aktiviteter, der er anført i bilag I til direktiv 2013/36/EU, som hovedaktivitet, eller er et af følgende:
- a) et kreditinstitut
 - b) et investeringsselskab
 - c) et finansieringsinstitut
 - d) en securitiseringseenhed med særligt formål (»SSPE«)
 - e) en kollektiv investeringsordning (»CIU«)
 - f) en investeringsordning af den ikkeåbne type
 - g) et forsikringsselskab
 - h) et genforsikringsselskab
 - i) et finansielt holdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab
- 10) »personligt investeringsselskab« (»PIC«): et selskab eller en trust, hvis ejer eller begunstigede ejer er en fysisk person eller en gruppe af tæt forbundne fysiske personer, som er oprettet udelukkende med det formål at forvalte ejernes formue, og som ikke udøver andre kommercielle, industrielle eller professionelle aktiviteter. Det personlige investeringsselskab kan bl.a. have til formål at udøve supplerende aktiviteter såsom at adskille ejernes aktiver fra erhvervsaktiver, lette overdragelse af aktiver i en familie eller forhindre, at aktiverne deles op efter et familiemedlems død, forudsat at disse er omfattet af det primære formål med forvaltningen af ejernes formue

11) »stress«: en pludselig opstået eller alvorlig forringelse af et kreditinstituts solvens eller likviditet som følge af ændrede markedsforhold eller idiosynkratiske faktorer, der kan medføre en væsentlig risiko for, at kreditinstituttet ikke kan opfylde sine forpligtelser i takt med, at de forfalder, inden for de næste 30 kalenderdage

12) »margenlån«: alle lån med sikkerhed, der ydes til kunder med det formål at indtage gearede handelspositioner.

Artikel 4

Likviditetsdækningsgraden

1. Det detaljerede likviditetsdækningskrav i overensstemmelse med artikel 412, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013 er lig med forholdet mellem et kreditinstituts likviditetsbuffer og dets udgående nettopengestrømme over en stressperiode på 30 kalenderdage og udtrykkes i procent. Kreditinstitutter beregner deres likviditetsdækningsgrad i overensstemmelse med følgende formel:

$$\frac{\text{Likviditetsbuffer}}{\text{Udgående nettopengestrømme over en stressperiode på 30 kalenderdage}} = \text{Likviditetsdækningsgrad (\%)}$$

2. Kreditinstitutter skal have en likviditetsdækningsgrad på mindst 100 %.

3. Uanset stk. 2 kan kreditinstitutter omsætte deres likvide aktiver til penge til at dække deres udgående nettopengestrømme i stressperioder, selv om denne anvendelse af de likvide aktiver kan medføre, at deres likviditetsdækningsgrad falder til under 100 % i sådanne perioder.

4. Hvis et kreditinstituts likviditetsdækningsgrad på et hvilket som helst tidspunkt er faldet eller med rimelighed kan forventes at falde til under 100 %, finder kravet i artikel 414 i forordning (EU) nr. 575/2013 anvendelse. Indtil likviditetsdækningsgraden er genoprettet til det i stk. 2 omhandlede niveau, skal kreditinstituttet indberette likviditetsdækningsgraden til den kompetente myndighed i overensstemmelse med Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 680/2014⁶⁾.

5. Kreditinstitutter beregner og overvåger deres likviditetsdækningsgrad i indberetningsvalutaen og i hver af de valutaer, som er underlagt separat indberetning i overensstemmelse med artikel 415, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013, samt for forpligtelser i indberetningsvalutaen. Kreditinstitutter indberetter likviditetsdækningsgraden til deres kompetente myndighed i overensstemmelse med Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 680/2014.

Artikel 5

Stressscenarier, for så vidt angår likviditetsdækningsgraden

Nedenstående scenarier kan anses for indikatorer på omstændigheder, hvor et kreditinstitut kan betragtes som værende i en stresssituation:

a) udtræk af en væsentlig del af dets detailindskud

- b) et delvist eller fuldstændigt tab af usikret engrosfinansieringskapacitet, herunder engrosindskud og andre kilder til eventalfinansiering såsom modtagne bevilgede eller ikkebevilgede likviditets- eller kreditrammer
- c) et delvist eller fuldstændigt tab af sikret kortsigtet finansiering
- d) voksende udgående pengestrømme som følge af en nedjustering af kreditvurderingen med op til tre trin
- e) øget markedsvolatilitet, der påvirker værdien eller kvaliteten af sikkerhedsstillelsen eller skaber yderligere behov for sikkerhedsstillelse
- f) ikkeplanlagte træk på likviditets- og kreditfaciliteter
- g) potentiel forpligtelse til at tilbagekøbe gæld eller indfri ikkekontraktmæssige forpligtelser.

AFSNIT II

LIKVIDITETSBUFFEREN

KAPITEL 1

Almindelige bestemmelser

Artikel 6

Sammensætningen af likviditetsbufferen

For at blive anerkendt til at indgå i kreditinstitutets likviditetsbuffer skal de likvide aktiver opfylde samtlige følgende krav:

- a) de generelle krav i artikel 7
- b) de operationelle krav i artikel 8
- c) de respektive kriterier for at blive klassificeret som aktiver på niveau 1 eller 2 i overensstemmelse med kapitel 2.

Artikel 7

Generelle krav til likvide aktiver

1. For at blive anerkendt som likvide aktiver skal et kreditinstituts aktiver opfylde kravene i stk. 2-6.

2. Aktiver skal være en ubehæftet ejendom, rettighed, ret eller interesse, som besiddes af kreditinstitutet. I denne henseende anses et aktiv for at være ubehæftet, hvis kreditinstitutet ikke er underlagt juridiske, kontraktmæssige, reguleringsmæssige eller andre begrænsninger, der forhindrer det i at realisere, sælge, overføre, overdrage eller generelt afhænde sådanne aktiver gennem direkte aftaler om salg eller genkøbsaftaler inden for de næste 30 kalenderdage. Følgende aktiver anses for at være ubehæftede:

- a) aktiver i puljen, som umiddelbart er tilgængelige som sikkerhedsstillelse ved optagelse af yderligere finansiering inden for bevilgede, men endnu ikke finansierede kreditrammer, som er tilgængelige for kreditinstituttet. Dette omfatter aktiver, som kreditinstituttet har placeret hos det centrale institut i et samarbejdsnetværk eller en institutsikringsordning. Kreditinstitutter skal antage, at aktiverne i puljen er behæftede i stigende likviditetsorden på grundlag af likviditetsklassifikationen i kapitel 2, begyndende med aktiver, som ikke er anerkendt til at indgå i likviditetsbufferen
- b) aktiver, som kreditinstituttet har modtaget som sikkerhed til begrænsning af kreditrisici i omvendte genkøbs- eller værdipapirfinansieringstransaktioner, og som kreditinstituttet kan afhænde.

3. Aktiverne må ikke være udstedt af kreditinstituttet selv, dets moderselskab, medmindre dette er en offentlig enhed, som ikke er et kreditinstitut, dets datterselskaber eller andre datterselskaber i moderselskabet eller af en securitiseringsenhed med særligt formål (SSPE), som kreditinstituttet er tæt knyttet til.

4. Aktiverne må ikke være udstedt af en af følgende:

- a) at andet kreditinstitut, medmindre udstederen er en offentlig enhed, jf. artikel 10, stk. 1, litra c), og artikel 11, stk. 1, litra a) og b), aktivet er en dækket obligation, jf. artikel 10, stk. 1, litra f), og artikel 11, stk. 1, litra c) og d), eller aktivet tilhører den i artikel 10, stk. 1, litra e), beskrevne kategori
 - b) et investeringsselskab
 - c) et forsikringsselskab
 - d) et genforsikringsselskab
 - e) et finansielt holdingselskab
 - f) et blandet finansielt holdingselskab
 - g) en anden enhed, der udøver en eller flere af de i bilag I til direktiv 2013/36/EU nævnte aktiviteter.
- For så vidt angår denne artikel, anses SSPE'er ikke for at være omfattet af dette litra.

5. Det skal være muligt at fastsætte værdien af aktiverne på grundlag af bredt formidlede og lettilgængelige markedspriser. I mangel af markedsbaserede priser skal det være muligt at fastsætte værdien af aktiverne på grundlag af en formel, der er nem at beregne, og som anvender offentligt tilgængeligt input og ikke i væsentlig grad afhænger af stærke antagelser.

6. Aktiverne skal være noteret på en anerkendt børs eller skal kunne handles gennem direkte aftaler om salg eller simple genkøbstransaktioner eller generelt anerkendte genkøbsmarkeder. Disse kriterier vurderes separat for hvert marked. Et aktiv, der optages til handel på en organiseret markedsplads, som ikke er en anerkendt børs, enten i en medlemsstat eller et tredjeland, anses kun for at være likvidt, hvis markedspladsen udgør et aktivt og stort marked for direkte salg af aktiver. Kreditinstituttet skal som minimum tage hensyn til følgende kriterier for at vurdere, om en markedsplads udgør et aktivt og stort marked, for så vidt angår denne bestemmelse:

- a) historisk dokumentation for markedets bredde og dybde i form af lave kursspænd, et stort transaktionsvolumen og et stort og diversificeret antal markedsdeltagere
- b) en robust markedsinfrastruktur.

7. Kravene i stk. 5 og 6 finder ikke anvendelse på:

- a) sedler og mønter, jf. artikel 10, stk. 1, litra a)
- b) eksponeringer mod centralbanker, jf. artikel 10, stk. 1, litra b) og d), og artikel 11, stk. 1, litra b)
- c) den bevilgede likviditetsfacilitet med begrænset anvendelse, jf. artikel 12, stk. 1, litra d)
- d) indskud og anden finansiering i samarbejdsnetværk og institutsikringsordninger, jf. artikel 16.

Artikel 8

Operationelle krav

1. Kreditinstitutter skal indføre politikker og begrænsninger for at sikre, at beholdningen af de likvide aktiver, der udgør deres likviditetsbuffer, til enhver tid forbliver tilstrækkeligt diversificeret. Kreditinstitutter skal derfor tage hensyn til omfanget af diversificeringen mellem de forskellige kategorier af likvide aktiver og inden for samme kategori af likvide aktiver, jf. dette afsnits kapitel 2, samt andre relevante diversifikationsfaktorer såsom udstedertype, modparter eller sådanne udstederes eller modparterers geografiske placering.

Kompetente myndigheder kan indføre specifikke begrænsninger eller krav til et kreditinstituts beholdning af likvide aktiver for at sikre, at de opfylder kravene i dette stykke. Sådanne begrænsninger eller krav finder imidlertid ikke anvendelse på:

- a) følgende kategorier af aktiver på niveau 1:
 - i) sedler og mønter, jf. artikel 10, stk. 1, litra a)
 - ii) eksponeringer mod centralbanker, jf. artikel 10, stk. 1, litra b) og d)
 - iii) aktiver, der udgør fordringer på eller er garanteret af multilaterale udviklingsbanker og internationale organisationer, jf. artikel 10, stk. 1, litra g)
- b) de kategorier af aktiver på niveau 1, der repræsenterer krav på eller er garanteret af centralregeringen, regionale eller lokale myndigheder eller offentlige enheder, jf. artikel 10, stk. 1, litra c) og d), forudsat at kreditinstituttet besidder det relevante aktiv til dækning af udgående stressede nettopengestrømme i medlemsstatens eller tredjelandets valuta, eller aktivet er udstedt af centralregeringen, de regionale eller lokale myndigheder eller offentlige enheder i kreditinstituttets hjemland
- c) den bevilgede likviditetsfacilitet med begrænset anvendelse, jf. artikel 12, stk. 1, litra d).

2. Kreditinstitutter skal have direkte adgang til deres beholdning af likvide aktiver og skal til enhver tid kunne omsætte dem til penge i en stressperiode på 30 kalenderdage gennem direkte salg eller genkøbsaftaler på almindeligt anerkendte genkøbsmarkeder. Et likvidt aktiv anses for at være direkte tilgængeligt for et kreditinstitut, såfremt der ikke foreligger retlige eller praktiske hindringer for kreditinstituttets evne til rettidigt at omsætte et sådant aktiv til penge.

Aktiver, der anvendes til at forbedre kreditkvaliteten i strukturerede transaktioner eller til at dække kreditinstituttets driftsomkostninger, anses ikke for at være direkte tilgængelige for et kreditinstitut.

Aktiver, der besiddes i et tredjeland, hvor der er begrænsninger for deres frie omsættelighed, anses kun for at være direkte tilgængelige, i det omfang kreditinstituttet anvender de pågældende aktiver til at opfylde udgående pengestrømme i det pågældende tredjeland. Aktiver, der besiddes i en ikkekonvertibel valuta, anses kun for at være direkte tilgængelige, i det omfang kreditinstituttet anvender de pågældende aktiver til at opfylde udgående pengestrømme i den pågældende valuta.

3. Kreditinstitutter skal sikre, at deres likvide aktiver er under en specifik likviditetsstyringsfunktionens kontrol i kreditinstituttet. Opfyldelsen af dette krav skal påvises over for den kompetente myndighed ved enten at:

- a) placere de likvide aktiver i en separat pulje, som forvaltes direkte af likviditetsfunktionen udelukkende med det formål at anvende dem som kilde til eventualmidler, herunder i stressperioder
- b) indføre interne systemer og kontroller, der skal give likviditetsstyringsfunktionen operationel kontrol til enhver tid inden for stressperioden på 30 kalenderdage at omsætte beholdningen af likvide aktiver til penge og tilgå eventualmidlerne, uden at dette er i direkte strid med eksisterende forretnings- eller risikostyringsstrategier. Navnlig må et aktiv ikke indgå i likviditetsbufferen, såfremt det, hvis det sælges uden at blive erstattet i stressperioden på 30 kalenderdage, fjerner en sikring, der ville skabe en åben risikoposition, som overstiger kreditinstituttets interne grænser
- c) anvende en kombination af a) og b), forudsat at den kompetente myndighed har skønnet, at en sådan kombination kan accepteres.

4. Kreditinstitutter skal regelmæssigt og mindst en gang om året omsætte et tilstrækkeligt repræsentativt udsnit af deres beholdning af likvide aktiver til penge ved hjælp af et direkte salg eller en simpel genkøbsaftale på et almindeligt anerkendt genkøbsmarked. Kreditinstitutter skal udarbejde strategier for afhændelsen af dele af deres likvide aktiver, som er fyldestgørende med hensyn til at:

- a) teste adgangen til markedet for disse aktiver og deres brugbarhed
- b) kontrollere, at kreditinstituttets processer til rettidig omsætning af aktiverne til penge er effektive
- c) minimere risikoen for at sende et negativt signal til markedet som følge af, at kreditinstituttet omsætter sine aktiver til penge i stressperioder.

Kravet i første afsnit finder ikke anvendelse på aktiver på niveau 1, jf. artikel 10, medmindre de er dækkede obligationer af særdeles høj kvalitet, på den bevilgede likviditetsfacilitet med begrænset anvendelse, jf. artikel 12, stk. 1, litra d), eller på indskud og andre likviditetsmidler i samarbejdsnetværk og institutsikringsordninger, jf. artikel 16.

5. Kravet i stk. 2 forhindrer ikke kreditinstitutter i at afdække markedsrisikoen i forbindelse med deres likvide aktiver, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:

- a) kreditinstituttet indfører hensigtsmæssige interne ordninger i overensstemmelse med stk. 2 og 3 for at sikre, at disse aktiver fortsat er direkte tilgængelige og under likviditetsstyringsfunktionens kontrol
- b) der tages hensyn til de eventuelle ud- og indgående nettopengestrømme, der ville følge af en førtidig lukning af afdækningen, i værdiansættelsen af det relevante aktiv i overensstemmelse med artikel 9.

6. Kreditinstitutter sikrer, at valutadenomineringen af deres likvide aktiver stemmer overens med den valutamæssige fordeling af deres udgående nettopengestrømme. Hvis det er relevant, kan de kompetente myndigheder imidlertid kræve, at kreditinstitutter begrænser valutamismatch ved at fastsætte begrænsninger for den del af de udgående nettopengestrømme i en valuta, der kan opfyldes i en stressperiode, ved at besidde likvide aktiver, der ikke er denomineret i den pågældende valuta. Denne begrænsning må kun anvendes for indberetningsvalutaen eller en valuta, som kan være underlagt separat indberetning i overensstemmelse med artikel 415, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013. Ved fastsættelsen af niveauet for de

begrænsninger for valutamismatch, som kan finde anvendelse i overensstemmelse med dette stykke, tager de kompetente myndigheder som minimum hensyn til:

a) om kreditinstituttet er i stand til at foretage følgende:

- i) anvende de likvide aktiver til at generere likviditet i den valuta og den jurisdiktion, som de udgående nettopengestrømme opstår i
- ii) udveksle valutaer og rejse midler på udenlandske valutamarkeder i stresssituationer, som svarer til den i artikel 4 omhandlede stressperiode på 30 kalenderdage
- iii) overføre et likviditetsoverskud fra én valuta til en anden og på tværs af jurisdiktioner og juridiske enheder inden for koncernen i stresssituationer, som svarer til den i artikel 4 omhandlede stressperiode på 30 kalenderdage

b) virkningen af pludseligt opståede, negative bevægelser i vekselkursen for eksisterende mismatchpositioner og for effektiviteten af valutaafdækninger.

Enhver begrænsning for valutamismatch, der indføres i overensstemmelse med denne bestemmelse, anses for at udgøre et specifikt likviditetskrav, jf. artikel 105 i direktiv 2013/36/EU.

Artikel 9

Værdiansættelse af likvide aktiver

For så vidt angår beregningen af likviditetsdækningsgraden, anvender et kreditinstitut markedsværdien af sine likvide aktiver. Markedsværdien af likvide aktiver reduceres i overensstemmelse med de haircuts, der er angivet i kapitel 2 og i artikel 8, stk. 5, litra b), hvor dette er relevant.

KAPITEL 2

Likvide aktiver

Artikel 10

Aktiver på niveau 1

1. Aktiver på niveau 1 omfatter kun aktiver, der hører under en eller flere af følgende kategorier og hver især opfylder kriterierne for anerkendelse, som er fastlagt heri:

a) mønter og sedler

b) følgende eksponeringer mod centralbanker

- i) aktiver, der udgør fordringer på eller er garanteret af Den Europæiske Centralbank (ECB) eller en medlemsstats centralbank
- ii) aktiver, der udgør fordringer på eller er garanteret af centralbanker i tredjelande, forudsat at eksponeringer mod centralbanken eller dens centralregering er tildelt en kreditvurdering af et udpeget eksternt kreditvurderingsinstitut (ECAI), som er mindst kreditkvalitetstrin 1 i overensstemmelse med artikel 114, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013

- iii) et kreditinstituts reserve i en centralbank, jf. nr. i) og ii), forudsat at kreditinstituttet har tilladelse til til enhver tid at hæve sådanne reserver i stressperioder, og betingelserne for en sådan hævning er fastsat i en aftale mellem den relevante kompetente myndighed og ECB eller centralbanken
- c) aktiver, der udgør fordringer på eller er garanteret af følgende centralregeringer, regionale eller lokale myndigheder eller offentlige enheder:
- i) en medlemsstats centralregering
 - ii) centralregeringen i et tredjeland, forudsat at denne er tildelt en kreditvurdering af et udpeget ECAI, der som minimum er på kreditkvalitetstrin 1 i overensstemmelse med artikel 114, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013
 - iii) regionale eller lokale myndigheder i en medlemsstat, forudsat at de behandles som eksponeringer mod medlemsstatens centralregering i overensstemmelse med artikel 115, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013
 - iv) regionale eller lokale myndigheder i et tredjeland af den i nr. ii) omhandlede type, forudsat at de behandles som eksponeringer mod tredjelandets centralregering i overensstemmelse med artikel 115, stk. 4, i forordning (EU) nr. 575/2013
 - v) offentlige enheder, forudsat at de behandles som eksponeringer mod en medlemsstats centralregering eller mod en af de i nr. iii) omhandlede regionale eller lokale myndigheder i overensstemmelse med artikel 116, stk. 4, i forordning (EU) nr. 575/2013
- d) aktiver, der udgør fordringer på eller er garanteret af centralregeringen eller centralbanken i et tredjeland, som ikke er kreditkvalitetstrin 1 i en kreditvurdering fra et udpeget ECAI i overensstemmelse med artikel 114, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013, forudsat at kreditinstituttet i dette tilfælde kun må medtage aktivet som niveau 1 med henblik på at dække stressede udgående nettopengestrømme i samme valuta, som aktivet er denomineret i.
- Hvis aktivet ikke er denomineret i et tredjelandets nationale valuta, må kreditinstituttet kun medtage aktivet som niveau 1 op til kreditinstituttets stressede udgående nettopengestrømme i den pågældende udenlandske valuta svarende til dets aktiviteter i den jurisdiktion, hvor likviditetsrisikoen tages
- e) aktiver, der udstedes af kreditinstitutter, som opfylder mindst ét af følgende to krav:
- i) udstederen er et kreditinstitut, der er stiftet eller etableret af centralregeringen i en medlemsstat eller de regionale eller lokale myndigheder i en medlemsstat, regeringen eller den lokale myndighed er retligt forpligtet til at beskytte kreditinstituttets økonomiske grundlag og fastholde dets finansielle levedygtighed i hele dets levetid, og eksponeringer mod den pågældende regionale eller lokale myndighed, alt efter hvad der er relevant, behandles som en eksponering mod medlemsstatens centralregering i overensstemmelse med artikel 115, stk. 2 i forordning (EU) nr. 575/2013
 - ii) kreditinstituttet yder støttelån, hvilket, for så vidt angår denne artikel, skal forstås som ethvert kreditinstitut, der har til formål at fremme offentlige politiske målsætninger fastsat af Unionen eller centralregeringen eller den regionale eller lokale myndighed i en medlemsstat, primært ved at yde støttelån på ikkekonkurrencemæssigt grundlag uden vinding for øje, forudsat at mindst 90 % af de lån, det yder, er direkte eller indirekte garanteret af centralregeringen eller af den regionale eller lokale myndighed, og at eventuelle eksponeringer mod den pågældende regionale eller lokale myndighed, alt efter hvad der er relevant, behandles som en eksponering mod medlemsstatens centralregering i overensstemmelse med artikel 115, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013
- f) eksponeringer i form af dækkede obligationer af særdeles høj kvalitet, som skal opfylde samtlige følgende krav:

- i) de er obligationer omfattet af artikel 52, stk. 4, i direktiv 2009/65/EF eller opfylder kravene for at være berettiget til behandlingen i artikel 129, stk. 4 eller 5, i forordning (EU) nr. 575/2013
 - ii) eksponeringerne mod institutterne i sikkerhedspuljen opfylder betingelserne i artikel 129, stk. 1, litra c), og artikel 129, stk. 1, sidste afsnit, i forordning (EU) nr. 575/2013
 - iii) det kreditinstitut, der investerer i de dækkede obligationer, og udstederen opfylder gennemsigtighedskravet i artikel 129, stk. 7, i forordning (EU) nr. 575/2013
 - iv) e udstedes i en størrelse på mindst 500 mio. EUR (eller tilsvarende beløb i den nationale valuta)
 - v) de dækkede obligationer tildeles en kreditvurdering af et udpeget ECAI, der som minimum er kreditkvalitetstrin 1 i overensstemmelse med artikel 129, stk. 4, i forordning (EU) nr. 575/2013, det tilsvarende kreditkvalitetstrin i tilfælde af en kortsigtet kreditvurdering, eller de tildeles, såfremt der ikke foreligger en kreditvurdering, en risikovægt på 10 % i overensstemmelse med nævnte forordnings artikel 129, stk. 5
 - vi) sikkerhedspuljen opfylder til enhver tid et aktivdækningskrav på mindst 2 % mere end det beløb, der kræves for at opfylde kravene vedrørende de dækkede obligationer
- g) aktiver, der udgør fordringer på eller er garanteret af multilaterale udviklingsbanker og internationale organisationer, jf. artikel 117, stk. 2, og artikel 118 i forordning (EU) nr. 575/2013.

2. Markedsværdien af dækkede obligationer af særdeles høj kvalitet, jf. stk. 1, litra f), er underlagt et haircut på mindst 7 %. Medmindre andet er angivet med hensyn til aktier og andele i CIU'er i artikel 15, stk. 2, litra a) og b), stilles der ikke krav om haircut på værdien af de resterende aktiver på niveau 1.

Artikel 11

Aktiver på niveau 2A

1. Aktiver på niveau 2A omfatter kun aktiver, der hører under en eller flere af følgende kategorier og hver især opfylder kriterierne for anerkendelse, som er fastlagt heri:

- a) aktiver, der udgør fordringer på eller er garanteret af regionale eller lokale myndigheder eller offentlige enheder i en medlemsstat, hvis eksponeringer mod disse er tildelt en risikovægt på 20 % i overensstemmelse med artikel 115, stk. 1 og 5, og artikel 116, stk. 1, 2 og 3, i forordning (EU) nr. 575/2013, alt efter hvad der er relevant
- b) aktiver, der udgør fordringer på eller er garanteret af centralregeringen eller centralbanken i et tredjeland eller af en regional eller lokal myndighed eller offentlig enhed i et tredjeland, forudsat at de er tildelt en risikovægt på 20 % i overensstemmelse med artikel 114, stk. 2, artikel 115 eller artikel 116 i forordning (EU) nr. 575/2013, alt efter hvad der er relevant
- c) eksponeringer i form af dækkede obligationer af høj kvalitet, som skal opfylde samtlige følgende krav:
 - i) de er obligationer omfattet af artikel 52, stk. 4, i direktiv 2009/65/EF eller opfylder kravene for at være berettiget til behandlingen i artikel 129, stk. 4 eller 5, i forordning (EU) nr. 575/2013
 - ii) eksponeringerne mod institutterne i sikkerhedspuljen opfylder betingelserne i artikel 129, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 575/2013
 - iii) det kreditinstitut, der investerer i de dækkede obligationer, og udstederen opfylder gennemsigtighedskravet i artikel 129, stk. 7, i forordning (EU) nr. 575/2013
 - iv) emissionsstørrelsen er på mindst 250 mio. EUR (eller tilsvarende beløb i den nationale valuta)

- v) de dækkede obligationer tildeles en kreditvurdering af et udpeget ECAI, der som minimum er kreditkvalitetstrin 2 i overensstemmelse med artikel 129, stk. 4, i forordning (EU) nr. 575/2013, det tilsvarende kreditkvalitetstrin i tilfælde af en kortsigtet kreditvurdering, eller de tildeles, såfremt der ikke foreligger en kreditvurdering, en risikovægt på 20 % i overensstemmelse med forordningens artikel 129, stk. 5
 - vi) sikkerhedspuljen opfylder til enhver tid et aktivdækningskrav på mindst 7 % mere end det beløb, der kræves for at opfylde kravene vedrørende de dækkede obligationer. Hvis dækkede obligationer, der er kreditkvalitetstrin 1 i en kreditvurdering, ikke opfylder minimumsomfanget for udstedelse af dækkede obligationer af særdeles høj kvalitet i overensstemmelse med artikel 10, stk. 1, litra f), nr. iv), men opfylder kravene for dækkede obligationer af høj kvalitet i nr. i), ii), iii) og iv), er de i stedet underlagt et minimumsaktivdækningskrav på 2 %
- d) eksponeringer i form af dækkede obligationer udstedt af kreditinstitutter i tredjelande, som skal opfylde samtlige følgende krav:
- i) de er dækkede obligationer i overensstemmelse med tredjelandets nationale lovgivning, som skal definere dem som gældsværdipapirer udstedt af kreditinstitutter eller af et 100 % ejet datterselskab i et kreditinstitut, som garanterer udstedelsen, og de er sikret ved en sikkerhedspulje af aktiver, som obligationsindehavere har direkte adgang til med hensyn til tilbagebetaling af hovedstol og rente baseret på en prioritering i tilfælde af udstederens misligholdelse
 - ii) udstederen og de dækkede obligationer er i henhold til den nationale lovgivning i tredjelandet underlagt et særligt offentligt tilsyn, som har til formål at beskytte obligationsindehavere, og de tilsyns- og lovgivningsmæssige ordninger, der anvendes i tredjelandet, skal som minimum svare til dem, der anvendes i Unionen
 - iii) de dækkede obligationer er sikret ved en pulje af aktiver af en eller flere af de typer, der er beskrevet i artikel 129, stk. 1, litra b), litra d), nr. i), litra f), nr. i), eller litra g), i forordning (EU) nr. 575/2013. Hvis puljen omfatter lån med sikkerhed i fast ejendom, skal kravene i artikel 208 og artikel 229, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013 være opfyldt
 - iv) eksponeringerne mod institutterne i sikkerhedspuljen opfylder betingelserne i artikel 129, stk. 1, litra c), og artikel 129, stk. 1, sidste afsnit, i forordning (EU) nr. 575/2013
 - v) det kreditinstitut, der investerer i de dækkede obligationer, og udstederen opfylder gennemsigthedskravet i artikel 129, stk. 7, i forordning (EU) nr. 575/2013
 - vi) de dækkede obligationer tildeles en kreditvurdering af et udpeget ECAI, der som minimum er kreditkvalitetstrin 1 i overensstemmelse med artikel 129, stk. 4, i forordning (EU) nr. 575/2013, det tilsvarende kreditkvalitetstrin i tilfælde af en kortsigtet kreditvurdering, eller de tildeles, såfremt der ikke foreligger en kreditvurdering, en risikovægt på 10 % i overensstemmelse med forordningens artikel 129, stk. 5
 - vii) sikkerhedspuljen opfylder til enhver tid et aktivdækningskrav på mindst 7 % mere end det beløb, der kræves for at opfylde kravene vedrørende de dækkede obligationer. Hvis emissionsstørrelsen for de dækkede obligationer er 500 mio. EUR (eller det tilsvarende beløb i national valuta) eller derover, er de dog i stedet omfattet af et minimumsaktivdækningskrav på 2 %
- e) erhvervsobligationer, der opfylder samtlige følgende krav:
- i) de er tildelt en kreditvurdering af et udpeget ECAI, som er mindst kreditkvalitetstrin 1 i overensstemmelse med artikel 122 i forordning (EU) nr. 575/2013 eller det tilsvarende kreditkvalitetstrin i tilfælde af en kortsigtet kreditvurdering
 - ii) emissionsstørrelse er på mindst 250 mio. EUR (eller tilsvarende beløb i den nationale valuta)
 - iii) den maksimale løbetid for værdipapirerne på udstedelsestidspunktet er 10 år.

2. Markedsværdien af de enkelte aktiver på niveau 2A er underlagt et haircut på mindst 15 %.

*Artikel 12***Aktiver på niveau 2B**

1. Aktiver på niveau 2B omfatter kun aktiver, der hører under en eller flere af følgende kategorier og hver især opfylder kriterierne for anerkendelse, som er fastlagt heri:

- a) eksponeringer i form af værdipapirer af asset-backed-typen, der opfylder kravene i artikel 13
- b) erhvervsobligationer, der opfylder samtlige følgende krav:
 - i) de er tildelt en kreditvurdering af et udpeget ECAI, som er mindst kreditkvalitetstrin 3 i overensstemmelse med artikel 122 i forordning (EU) nr. 575/2013 eller det tilsvarende kreditkvalitetstrin i tilfælde af en kortsigtet kreditvurdering
 - ii) emissionsstørrelsen er på mindst 250 mio. EUR (eller tilsvarende beløb i den nationale valuta)
 - iii) den maksimale løbetid for værdipapirerne på udstedelsestidspunktet er 10 år
- c) aktier, der opfylder samtlige følgende krav:
 - i) de indgår i et større aktieindeks i en medlemsstat eller i et tredjeland som identificeret således med henblik på dette nummer af en medlemsstats kompetente myndighed eller den relevante offentlige myndighed i et tredjeland. Såfremt den kompetente myndighed eller den offentlige myndighed ikke har truffet nogen beslutning med hensyn til større aktieindeks, anser kreditinstitutterne et aktieindeks bestående af førende selskaber i den relevante jurisdiktion for at være et sådant indeks
 - ii) de er denomineret i kreditinstituttets hjemlands valuta eller, såfremt de er denomineret i en anden valuta, tæller kun som niveau 2B op til det beløb, der dækker de stressede udgående nettopengestrømme i den pågældende valuta eller i den jurisdiktion, hvor likviditetsrisikoen tages
 - iii) de har vist sig til enhver tid at være en pålidelig likviditetskilde, herunder i stressperioder. Dette krav anses for at være opfyldt, hvis faldet i aktiekursen eller stigningen i aktiens haircut i en stressperiode på markedet på 30 kalenderdage ikke oversteg henholdsvis 40 % eller 40 procentpoint
- d) likviditetsfaciliteter med begrænset anvendelse, som ECB eller en medlemsstats centralbank eller centralbanken i et tredjeland centralbank kan stille til rådighed, forudsat at kravene i artikel 14 er opfyldt.
- e) eksponeringer i form af dækkede obligationer af høj kvalitet, som skal opfylde samtlige følgende krav:
 - i) de er obligationer omfattet af artikel 52, stk. 4, i direktiv 2009/65/EF eller opfylder kravene for at være berettiget til behandlingen i artikel 129, stk. 4 eller 5, i forordning (EU) nr. 575/2013
 - ii) det kreditinstitut, der investerer i de dækkede obligationer, opfylder gennemsigtighedskravet i artikel 129, stk. 7, i forordning (EU) nr. 575/2013
 - iii) udstederen af de dækkede obligationer stiller de i artikel 129, stk. 7, litra a), i forordning (EU) nr. 575/2013 omhandlede oplysninger til rådighed for investorerne mindst kvartalsvis
 - iv) emissionsstørrelsen er på mindst 250 mio. EUR (eller tilsvarende beløb i den nationale valuta)
 - v) de dækkede obligationer er udelukkende sikret ved aktiver som omhandlet i artikel 129, stk. 1, litra a), litra d), nr. i), og litra e), i forordning (EU) nr. 575/2013
 - vi) puljen af underliggende aktiver består udelukkende af eksponeringer, som tildeles en risikovægt på 35 % eller derunder i henhold til artikel 125 i forordning (EU) nr. 575/2013 for kreditrisiko
 - vii) sikkerhedspuljen opfylder til enhver tid et aktivdækningskrav på mindst 10 % mere end det beløb, der kræves for at opfylde kravene vedrørende de dækkede obligationer
 - viii) det udstedende kreditinstitut skal månedligt offentliggøre en oplysning om, at dets sikkerhedspulje opfylder aktivdækningskravet på 10 %

f) for kreditinstitutter, som i henhold til deres vedtægter af religiøse hensyn ikke må besidde rentebærende aktiver, ikke rentebærende aktiver, som udgør fordringer på eller er garanteret af centralbanker eller af centralregeringen eller centralbanken i et tredjeland eller af regionale eller lokale myndigheder eller offentlige enheder i et tredjeland, forudsat at disse aktiver har en kreditvurdering udstedt af et udpeget ECAI på mindst kreditkvalitetstrin 5 i overensstemmelse med artikel 114 i forordning (EU) nr. 575/2013 eller det tilsvarende kreditkvalitetstrin i tilfælde af en kortsigtet kreditvurdering.

2. Markedsværdien af de enkelte aktiver på niveau 2B er underlagt følgende minimumshaircut:

- a) det gældende haircut i artikel 13, stk. 14, for securitiseringer på niveau 2B
- b) et haircut på 50 % for erhvervsobligationer, jf. stk. 1, litra b)
- c) et haircut på 50 % for aktier, jf. stk. 1, litra c)
- d) et haircut på 30 % for udstedelser af eller programmer for dækkede obligationer som omhandlet i stk. 1, litra e)
- e) et haircut på 50 % for ikke rentebærende aktiver som omhandlet i stk. 1, litra f).

3. For kreditinstitutter, som i henhold til deres vedtægter af religiøse hensyn ikke må besidde rentebærende aktiver, kan den kompetente myndighed dispensere fra stk. 1, litra b), nr. ii) og iii), forudsat at det kan dokumenteres, at der ikke i tilstrækkelig grad findes ikke rentebærende aktiver, der opfylder disse krav, og de pågældende ikke rentebærende aktiver er tilstrækkeligt likvide på private markeder.

Ved bestemmelsen af, hvorvidt de ikke rentebærende aktiver er tilstrækkeligt likvide, jf. første afsnit, skal den kompetente myndighed tage hensyn til følgende faktorer:

- a) de tilgængelige data vedrørende deres markedslikviditet, herunder handelsvolumen, observerede marginaler mellem købs- og salgskurser, prisvolatilitet og kurseffekt
- b) andre faktorer vedrørende deres likviditet, herunder historisk dokumentation for markedets bredde og dybde for disse ikke rentebærende aktiver, markedsdeltagernes antal og diversitet samt eksistensen af en robust markedsinfrastruktur.

Artikel 13

Securitiseringer på niveau 2B

1. Eksponeringer i form af værdipapirer af asset-backed-typen, jf. artikel 12, stk. 1, litra a), anerkendes som securitiseringer på niveau 2B, hvis de opfylder kriterierne i stk. 2-14.

2. Securitiseringspositionen og de eksponeringer, der ligger til grund for positionen, skal opfylde samtlige følgende krav:

- a) positionen er blevet tildelt en kreditvurdering af et udpeget ECAI, som er mindst kreditkvalitetstrin 1 i overensstemmelse med artikel 251 eller 261 i forordning (EU) nr. 575/2013 eller det tilsvarende kreditkvalitetstrin i tilfælde af en kortsigtet kreditvurdering

b) positionen er i den mest privilegerede tranche eller de mest privilegerede trancher i securitiseringen og beholder dette højeste niveau i hele transaktionens levetid. En tranche anses med henblik derpå for at være mest privilegeret, hvis tranchen efter udstedelse af et påkrav og eventuelt en meddelelse om opsigelse ikke er underordnet andre trancher i samme securitiseringstransaktion eller -ordning med hensyn til at modtage betaling af renter og afdrag, uden at der tages hensyn til skyldige beløb i henhold til rente- eller valutaderivataftaler, gebyrer eller andre lignende betalinger i overensstemmelse med artikel 261 i forordning (EU) nr. 575/2013

c) de underliggende eksponeringer er tilvejebragt af SSPE'en, jf. den i artikel 4, stk. 1, nr. 66), i forordning (EU) nr. 575/2013, på en måde, som kan håndhæves over for en tredjepart eller ligger uden for sælgerens (det eksponeringsleverende eller organiserende institut eller den oprindelige långivers) og dennes kreditorers rækkevidde, herunder i tilfælde af sælgerens insolvens

d) overførsel af de underliggende eksponeringer til SSPE'en er ikke underlagt strenge tilbagebetalingsklausuler i den jurisdiktion, hvor sælgeren (det eksponeringsleverende eller organiserende institut eller den oprindelige långiver) er registreret som selskab. Dette omfatter, men er ikke begrænset til bestemmelser, i henhold til hvilke salget af de underliggende eksponeringer udelukkende kan erklæres ugyldigt af sælgerens (det eksponeringsleverende eller organiserende institut eller den oprindelige långivers) kurator på den baggrund, at det blev indgået inden for en bestemt periode, inden sælgeren blev erklæret konkurs, eller bestemmelser, hvor SSPE'en udelukkende kan forhindre en sådan ugyldiggørelse, hvis den kan bevise, at den ikke var bekendt med sælgerens konkurs på salgstidspunktet

e) de underliggende eksponeringer forvaltes gennem en serviceraftale, som indeholder kontinuitetsbestemmelser, der som minimum sikrer, at administratorens misligholdelse eller insolvens ikke medfører, at serviceringssydelser ophører

f) dokumentationen for securitiseringen indeholder kontinuitetsbestemmelser, der som minimum sikrer, at modparter i et derivat og likviditetsstillere erstattes efter behov ved misligholdelse eller insolvens

g) securitiseringspositionen understøttes af en pulje af homogene underliggende eksponeringer, som alle udelukkende tilhører én af følgende underkategorier, eller af en pulje af homogene underliggende eksponeringer, som kombinerer de i nr. i) og ii) omhandlede boliglån:

i) boliglån med førsteprioritetssikkerhed i ejendommen ydet til personer til køb af deres primære bolig, forudsat at en af følgende to betingelser er opfyldt:

— lånene i puljen opfylder i gennemsnit kravet om belåningsgrad som fastsat i artikel 129, stk. 1, litra d), nr. i), i forordning (EU) nr. 575/2013

— den nationale lovgivning i den medlemsstat, hvorfra lånene hidrører, fastsætter en grænse for boliglåns størrelse i forhold til låntagerens indkomst, og den pågældende medlemsstat har underrettet Kommissionen og EBA om denne lovgivning. Grænsen for lånets størrelse i forhold til indkomsten beregnes på grundlag af låntagerens årlige bruttoindkomst under hensyntagen til dennes skattemæssige og øvrige forpligtelser samt risikoen for renteændringer på lånet i lånets løbetid. For hvert boliglån i puljen overstiger den del af låntagers bruttoindkomst, som kan anvendes til at servicere lånet, herunder betaling af renter, afdrag og gebyrer, ikke 45 %

ii) boliglån, som er fuldt ud garanteret, som omhandlet i artikel 129, stk. 1, litra e), i forordning (EU) nr. 575/2013, forudsat at lånene opfylder det i nævnte stykke fastsatte krav om sikkerhedsstillelse og gennemsnitskravet om belåningsgrad som fastsat i artikel 129, stk. 1, litra d), nr. i), i forordning (EU) nr. 575/2013

iii) erhvervslån, leasingaftaler og kreditfaciliteter til selskaber, som er etableret i en medlemsstat, til finansiering af kapitaludgifter eller forretningstransaktioner, som ikke er erhvervelse eller udvikling af erhvervsejendomme, forudsat at mindst 80 % af låntagerne i puljen med hensyn til porteføljeba-

lancen er små og mellemstore virksomheder på tidspunktet for udstedelsen af securitiseringen, og ingen af låntagerne er et institut som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 3), i forordning (EU) nr. 575/2013

- iv) billån og -leasing til låntagere eller leasingtagere etableret eller bosiddende i en medlemsstat. I denne forbindelse omfatter de låne- eller leasingaftaler til finansiering af motorkøretøjer eller påhængskøretøjer som defineret i artikel 3, nr. 11) og 12), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/46/EF, landbrugs- eller skovbrugstraktorer som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/37/EF, motorcykler eller trehjulede motorcykler som defineret i artikel 1, stk. 2, litra b) og c), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/24/EF eller bælte køretøjer som omhandlet i artikel 2, stk. 2, litra c), i direktiv 2007/46/EF. Sådanne låne- og leasingaftaler kan omfatte accessoriske forsikrings- og serviceprodukter eller reservedele til køretøjer og for leasingaftaler restværdien af leasede køretøjer. Alle lån og leasingaftaler i puljen sikres med et prioritetspant eller sikkerhed for køretøjet eller en passende garanti til fordel for SSPE'en som f.eks. en bestemmelse om overdragelse af ejendomsretten
- v) lån og kreditfaciliteter til enkeltpersoner, der er bosiddende i en medlemsstat, til personligt, familiemæssigt eller husholdningsmæssigt forbrug

h) positionen er ikke i en resecuritisering eller en syntetisk securitisering, jf. henholdsvis artikel 4, nr. 63), og artikel 242, nr. 11), i forordning (EU) nr. 575/2013

i) de underliggende eksponeringer omfatter ikke overdragelige finansielle instrumenter eller derivater bortset fra finansielle instrumenter udstedt af SSPE'en selv eller andre parter i securitiseringsstrukturen og derivater, der anvendes til at afdække valuta- og renterisici

j) på tidspunktet for udstedelsen af securitiseringen, eller når den medtages i puljen af underliggende eksponeringer på et tidspunkt efter udstedelse, omfatter de underliggende eksponeringer ikke eksponeringer mod kreditsvage låntagere (eller, hvor det er relevant, kreditsvage garantistillere), hvis en kreditsvag låntager (eller kreditsvag garantistiller) er en låntager (eller garantistiller), som:

- i) er erklæret konkurs eller har aftalt gældssanering eller -omlægning med sine kreditorer, eller hvis kreditorer ved en domstol er givet ret til tvangsinddrivelse eller erstatning som følge af den manglende betaling senest tre år forud for indgåelsesdatoen
- ii) findes i et officielt register over personer med negativ kredithistorik
- iii) har en kreditvurdering fra et ECAI eller har en kreditscore, der viser en betydelig risiko for, at afbetalte betalinger ikke bliver foretaget sammenlignet med den gennemsnitlige låntager for denne type lån i den relevante jurisdiktion

k) på tidspunktet for udstedelsen af securitiseringen, eller når den medtages i puljen af underliggende eksponeringer på et tidspunkt efter udstedelsen, omfatter de underliggende eksponeringer ikke misligholdte eksponeringer, jf. artikel 178, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013.

3. Tilbagebetaling af securitiseringspositioner må ikke struktureres således, at de overvejende afhænger af salg af aktiver, der er stillet som sikkerhed for de underliggende eksponeringer. Denne bestemmelse er imidlertid ikke til hinder for, at sådanne eksponeringer efterfølgende fornyes eller refinansieres.

4. Strukturen i securitiseringstransaktionen skal opfylde følgende krav:

a) hvis securitiseringen er oprettet uden en revolverende periode, eller den revolverende periode er afsluttet, og hvis der er givet påkrav eller meddelelse om opsigelse, videregives indtægter fra afdrag fra de underliggende eksponeringer til indehaverne af securitiseringspositionerne via sekvensamortisering af secu-

ritiseringspositionerne, og ingen betydelige kontantbeløb tilbageholdes i SSPE'en på de enkelte betalingsdage

b) hvis securitiseringen er oprettet med en revolverende periode, er der i transaktionsdokumentationen taget højde for passende førtidsindfrielsesbegivenheder, herunder som minimum alle følgende:

- i) et fald i de underliggende eksponeringers kreditkvalitet
- ii) manglende generering af tilstrækkelige nye underliggende eksponeringer af mindst tilsvarende kreditkvalitet
- iii) forekomst af en insolvensrelateret begivenhed med hensyn til det eksponeringsleverende institut eller administratoren.

5. På tidspunktet for udstedelsen af securitiseringen skal låntagerne (eller i givet fald garantistillerne) have foretaget mindst én betaling, medmindre securitiseringen er sikret ved kreditfaciliteter, jf. stk. 2, litra g), nr. v).

6. I tilfælde af securitiseringer, hvor de underliggende eksponeringer er boliglån som omhandlet i stk. 2, litra g), nr. i) og ii), må puljen af lån ikke omfatte lån, som er markedsført og ydet med den klausul, at låneansøgeren eller, hvor det er relevant, mæglerne, er gjort opmærksom på, at oplysningerne muligvis ikke er verificeret af långiveren.

7. I tilfælde af securitiseringer, hvor de underliggende eksponeringer er boliglån som omhandlet i stk. 2, litra g), nr. i) og ii), skal vurderingen af låntagernes kreditværdighed opfylde kravene i artikel 18, stk. 1-4, stk. 5, litra a), og stk. 6, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/17/EU⁷⁾ eller tilsvarende krav i tredjelande.

8. I tilfælde af securitiseringer, hvor de underliggende eksponeringer er billån og -leasing samt forbrugerlån og kreditfaciliteter som omhandlet i stk. 2, litra g), nr. iv) og v), skal vurderingen af låntagernes kreditværdighed opfylde kravene i artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF⁸⁾.

9. Hvis det eksponeringsleverende eller organiserende institut eller den oprindelige långiver er etableret i Unionen, opfylder det/den kravene i femte del i forordning (EU) nr. 575/2013 og giver oplysninger i overensstemmelse med artikel 8b i forordning (EU) nr. 1060/2009 om de underliggende eksponeringers kreditkvalitet og performance, transaktionens opbygning, pengestrømme og eventuel sikkerhedsstillelse, der understøtter eksponeringerne, samt de oplysninger, der er nødvendige for, at investorer kan gennemføre omfattende og velinformerede stresstest. Hvis det eksponeringsleverende eller organiserende institut eller den oprindelige långiver er etableret uden for Unionen, stilles der omfattende låneoplysninger til rådighed for eksisterende og potentielle investorer og lovgivere ved udstedelsen og løbende i overensstemmelse med almindeligt anerkendte standarder for markedsdeltagere.

10. De underliggende eksponeringer må ikke være leveret af det kreditinstitut, der besidder securitiseringspositionen i sin likviditetsbuffer, dets datterselskab, moderselskab, et af moderselskabets datterselskaber eller ethvert andet selskab, som er knyttet til det pågældende kreditinstitut.

11. Tranchen udstedes i en størrelse på mindst 100 mio. EUR (eller tilsvarende beløb i den nationale valuta).

12. Tranchens vægtede gennemsnitlige restløbetid er fem år eller mindre, hvilket beregnes på grundlag af den laveste værdi af enten førtidsindfrielsesantagelsen i forbindelse med prissætningen af transaktionen eller en konstant førtidsindfrielsesrate på 20 %, for hvilken kreditinstituttet antager, at førtidsindfrielsesmuligheden udnyttes på den første tilladte førtidsindfrielsesdato.

13. Det eksponeringsleverende institut for securitiseringens underliggende eksponeringer er et institut som defineret i artikel 4, nr. 3), i forordning (EU) nr. 575/2013 eller et selskab, hvis hovedaktivitet er at forfølge en eller flere af de aktiviteter, der fremgår af punkt 2-12 og punkt 15 i bilag I til direktiv 2013/36/EU.

14. Markedsværdien af securitiseringer på niveau 2B er underlagt følgende minimumshaircut:

- a) 25 % for securitiseringer sikret ved de i stk. 2, litra g), nr. i), ii) og iv), omhandlede underkategorier af aktiver
- b) 35 % for securitiseringer sikret ved de i stk. 2, litra g), nr. iii) og v), omhandlede underkategorier af aktiver.

Artikel 14

Bevilgede likviditetsfaciliteter med begrænset anvendelse

For at blive anerkendt som aktiver på niveau 2B skal de bevilgede likviditetsfaciliteter med begrænset anvendelse, som en centralbank kan stille til rådighed, jf. artikel 12, stk. 1, litra d), opfylde samtlige følgende kriterier:

- a) i en ikkestressperiode skal der for faciliteten betales en garantiprovision af det samlede beløb, der er givet tilsagn om, som mindst udgør det største af følgende beløb:
 - i) 75 basispoint p.a. eller
 - ii) mindst 25 basispoint p.a. mere end forskellen i udbyttet af de aktiver, der benyttes som sikkerhed for faciliteten, og udbyttet af en repræsentativ portefølje af likvide aktiver justeret for eventuelle væsentlige forskelle i kreditrisiko

I en stressperiode kan centralbanken reducere garantiprovisionen i første afsnit i dette litra, forudsat at minimumskraverne for likviditetsfaciliteter i de alternative likviditetsmetoder i artikel 19 er opfyldt.

b) faciliteten er sikret ved ubehæftede aktiver af en af centralbanken anført type. De aktiver, der stilles som sikkerhed, skal opfylde samtlige følgende kriterier:

- i) de besiddes i en form, som gør det lettere hurtigt at overføre dem til centralbanken, såfremt der gøres brug af faciliteten
 - ii) deres værdi efter haircut, som anvendes af centralbanken, er tilstrækkelig til at dække facilitetens samlede beløb
 - iii) de tæller ikke som likvide aktiver i kreditinstituttets likviditetsbuffer
- c) faciliteten er forenelig med centralbankens politik for modparter
- d) facilitetens bindingsperiode overstiger stressperioden på 30 kalenderdage, jf. artikel 4

e) faciliteten tilbagekaldes ikke af centralbanken før den kontraktbestemte forfaldsdato, og der træffes ikke yderligere kreditmæssige beslutninger, så længe det vurderes, at det pågældende kreditinstitut fortsat er solvent

f) centralbanken har offentliggjort en formel politik, der indeholder bankens beslutning om at bevilge likviditetsfaciliteter med begrænset anvendelse, betingelserne for faciliteten og de typer af kreditinstitutter, som er berettigede til at ansøge om sådanne faciliteter.

Artikel 15

CIU'er

1. Kapitalandele i CIU'er anerkendes som likvide aktiver på samme niveau som de likvide aktiver, der ligger til grund for det relevante selskab, op til et absolut beløb på 500 mio. EUR (eller tilsvarende beløb i den nationale valuta) for hvert kreditinstitut på individuelt plan, forudsat at:

a) kravene i artikel 132, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013 er opfyldt

b) CIU'en udelukkende investerer i likvide aktiver og derivater, i sidstnævnte tilfælde kun i det omfang, det er nødvendigt for at mindske rente-, valuta- eller kreditrisiko i porteføljen.

2. Kreditinstitutter skal anvende følgende minimumshaircut for værdien af deres kapitalandele i CIU'er, afhængigt af kategorien af underliggende likvide aktiver:

a) 0 % for mønter og sedler og eksponeringer mod centralbanker, jf. artikel 10, stk. 1, litra b)

b) 5 % for aktiver på niveau 1, som ikke er dækkede obligationer af særdeles høj kvalitet

c) 12 % for dækkede obligationer af særdeles høj kvalitet, jf. artikel 10, stk. 1, litra f)

d) 20 % for aktiver på niveau 2A

e) 30 % for securitiseringer på niveau 2B sikret ved de i artikel 13, stk. 2, litra g), nr. i), ii) og iv), omhandlede underkategorier af aktiver

f) 35 % for dækkede obligationer på niveau 2B, jf. artikel 12, stk. 1, litra e)

g) 40 % for securitiseringer på niveau 2B sikret ved de i artikel 13, stk. 2, litra g), nr. iii) og v), omhandlede underkategorier af aktiver

h) 55 % for erhvervsobligationer på niveau 2B, jf. artikel 12, stk. 1, litra b), og aktier, jf. artikel 12, stk. 1, litra c), og ikke rentebærende aktiver, jf. artikel 12, stk. 1, litra f).

3. Den i stk. 2 omhandlede metode anvendes som følger:

a) hvis kreditinstituttet er bekendt med de eksponeringer, der ligger til grund for CIU'en, kan den anlægge en gennemsigtighedstilgang for disse underliggende eksponeringer for at tildele dem et passende haircut i overensstemmelse med stk. 2

b) hvis kreditinstituttet ikke er bekendt med de eksponeringer, der ligger til grund for CIU'en, skal det antage, at CIU'en investerer op til det højeste tilladte beløb i mandatet i stigende rækkefølge i likvide ak-

tiver, idet disse er klassificeret i henhold til stk. 2, begyndende med de aktiver, der er anført i stk. 2, litra g), og indtil den samlede maksimale investeringsgrænse er nået. Den samme tilgang anvendes til at bestemme likviditetsniveauet for de underliggende aktiver, hvis kreditinstituttet ikke er bekendt med de eksponeringer, der ligger til grund for CIU'en.

4. Kreditinstitutterne udvikler robuste metoder og processer til beregning og indberetning af markedsværdi og haircuts for kapitalandele i CIU'er. Hvis eksponeringen ikke er tilstrækkelig væsentlig til, at et kreditinstitut kan udvikle egne metoder, og forudsat at den kompetente myndighed i de enkelte tilfælde finder det godtgjort, at denne betingelse er opfyldt, må et kreditinstitut anvende følgende, men kun disse, tredjeparter til at beregne og indberette haircuts for kapitalandele i CIU'er:

a) depositaren for CIU'en, forudsat at CIU'en udelukkende investerer i værdipapirer og deponerer samtlige værdipapirer hos denne depositar, eller

b) for andre CIU'er, CIU-administrationsselskabet, forudsat at CIU-administrationsselskabet opfylder kravene i artikel 132, stk. 3, litra a), i forordning (EU) nr. 575/2013.

5. Hvis et kreditinstitut ikke opfylder kravene i denne artikels stk. 4 i forbindelse med kapitalandele i en CIU, må det ikke længere medtage dem som likvide aktiver, for så vidt angår denne forordning i overensstemmelse med artikel 18.

Artikel 16

Indskud og anden finansiering i samarbejdsnetværk og institutsikringsordninger

1. Hvis et kreditinstitut indgår i en institutsikringsordning af den i artikel 113, stk. 7, i forordning (EU) nr. 575/2013 omhandlede type, i et netværk, der ville være berettiget til undtagelsen i forordningens artikel 10, eller i et samarbejdsnetværk i en medlemsstat, skal kreditinstituttets anfordringsindskud i det centrale institut behandles som likvide aktiver i overensstemmelse med en af følgende bestemmelser:

a) hvis det centrale institut i overensstemmelse med den nationale lovgivning eller de juridisk bindende dokumenter, der finder anvendelse på ordningen eller netværket, er forpligtet til at besidde eller investere indskuddene i et bestemt niveau eller en bestemt kategori af likvide aktiver, skal indskuddene behandles som likvide aktiver på samme niveau eller i samme kategori i overensstemmelse med denne forordning

b) hvis det centrale institut ikke er forpligtet til at besidde eller investere indskuddene i et bestemt niveau eller en bestemt kategori af likvide aktiver, skal indskuddene behandles som aktiver på niveau 2B i overensstemmelse med denne forordning, og det udestående beløb skal være underlagt et minimumshaircut på 25 %.

2. Hvis kreditinstituttet i henhold til en medlemsstats lovgivning eller de retligt bindende dokumenter, der finder anvendelse på et af de i stk. 1 beskrevne netværk eller ordninger, inden for 30 kalenderdage har adgang til likviditetsfinansiering fra det centrale institut eller fra et andet institut i samme netværk eller ordning, behandles denne finansiering som et aktiv på niveau 2B, i det omfang den ikke er sikret ved likvide aktiver på et bestemt niveau eller i en bestemt kategori. Der anvendes et minimumshaircut på 25 % på likviditetsfinansieringens forpligtede hovedstol.

Artikel 17

Likviditetsbufferens sammensætning efter aktivniveau

1. Kreditinstitutterne skal til enhver tid opfylde følgende krav til sammensætningen af deres likviditetsbuffer:
 - a) mindst 60 % af likviditetsbufferen skal bestå af aktiver på niveau 1
 - b) mindst 30 % af likviditetsbufferen skal bestå af aktiver på niveau 1, dog ikke dækkede obligationer af særdeles høj kvalitet, jf. artikel 10, stk. 1, litra f)
 - c) højst 15 % af likviditetsbufferen må bestå af aktiver på niveau 2B.
2. Kravene i stk. 1 finder anvendelse efter justering for indvirkningen på beholdningen af likvide aktiver forårsaget af sikrede finansieringstransaktioner, sikrede udlånstransaktioner eller sikrede swap-transaktioner ved hjælp af likvide aktiver, hvis disse transaktioner udløber inden for 30 kalenderdage efter fradrag af et passende haircut, og forudsat at kreditinstituttet opfylder de operationelle krav i artikel 8.
3. Kreditinstitutter skal fastsætte sammensætningen af deres likviditetsbuffer i overensstemmelse med formlerne i bilag I til denne forordning.

Artikel 18

Manglende opfyldelse

1. Hvis et likvidt aktiv ikke længere opfylder de gældende generelle krav i artikel 7, de operationelle krav i artikel 8, stk. 2, eller relevante kriterier i dette kapitel, skal kreditinstituttet undlade at medtage det som et likvidt aktiv senest 30 kalenderdage efter den dato, hvor kravene ikke længere er opfyldt.
2. Stk. 1 finder kun anvendelse på kapitalandele i en CIU, der ikke længere opfylder kriterierne, hvis de ikke overstiger 10 % af CIU'ens samlede aktiver.

Artikel 19

Alternative likviditetsmetoder

1. Hvis der ikke er tilstrækkelige likvide aktiver i en bestemt valuta til, at kreditinstitutterne kan opfylde likviditetsdækningsgraden i artikel 4, finder en eller flere af følgende bestemmelser anvendelse:
 - a) kravet om valutakonsekvens i artikel 8, stk. 6, finder ikke anvendelse i forhold til den pågældende valuta
 - b) kreditinstituttet kan dække underskuddet af likvide aktiver i en valuta med kreditfaciliteter fra centralbanken i en medlemsstat eller et tredjeland for den pågældende valuta, forudsat at faciliteten opfylder samtlige følgende krav:

- i) den er uigenkaldeligt bevilget ved kontrakt for de næste 30 kalenderdage
 - ii) den er prissat med et gebyr, som skal betales uanset et eventuelt beløb, der er trukket på den pågældende facilitet
 - iii) gebyret er fastsat således, at nettoudbyttet af de aktiver, der benyttes som sikkerhed for faciliteten, ikke må overstige nettoudbyttet af en repræsentativ portefølje af likviditetsaktiver justeret for eventuelle væsentlige forskelle i kreditrisiko
- c) hvis der er et underskud i aktiver på niveau 1, men tilstrækkelige aktiver på niveau 2A, kan kreditinstituttet besidde supplerende aktiver på niveau 2A i likviditetsbufferen, og de lofter for aktivniveauerne, som er fastsat i artikel 17, anses for at være ændret i overensstemmelse dermed. Disse supplerende aktiver på niveau 2A er underlagt et minimumshaircut på 20 %. Ethvert aktiv på niveau 2B, der besiddes af et institut, skal fortsat være underlagt de haircuts, der finder anvendelse i hvert tilfælde i overensstemmelse med dette kapitel.
2. Kreditinstitutter skal anvende undtagelserne i stk. 1 omvendt proportionalt med hensyn til tilgængeligheden af de relevante likvide aktiver. Kreditinstitutterne skal vurdere deres likviditetsbehov vedrørende anvendelsen af denne artikel under hensyntagen til deres evne til ved fornuftig likviditetsstyring at begrænse behovet for disse likvide aktiver og andre markedsdeltageres beholdninger af disse aktiver.
3. De valutaer, for hvilke undtagelserne i stk. 1 kan anvendes, og det omfang, i hvilket en eller flere undtagelser samlet set kan anvendes på en bestemt valuta, fastsættes ved den gennemførelsesforordning, som skal vedtages af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 419, stk. 4, i forordning (EU) nr. 575/2013.
4. De detaljerede betingelser, som finder anvendelse på undtagelserne i stk. 1, litra a) og b), fastsættes ved den delegerede retsakt, som skal vedtages af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 419, stk. 5, i forordning (EU) nr. 575/2013.

AFSNIT III

UD- OG INDGÅENDE PENGESTRØMME

KAPITEL 1

Udgående nettopengestrømme

Artikel 20

Definition af udgående nettopengestrømme

1. De udgående nettopengestrømme er summen af udgående strømme i litra a) med fradrag af summen af indgående pengestrømme i litra b), men må ikke være mindre end nul, og beregnes som følger:
- a) summen af de udgående pengestrømme som defineret i kapitel 2

- b) summen af de indgående pengestrømme som defineret i kapitel 3 beregnet som følger:
- i) de indgående pengestrømme, som er undtaget fra loftet, jf. artikel 33, stk. 2 og 3
 - ii) den laveste værdi af de indgående pengestrømme, som er omhandlet i artikel 33, stk. 4, og 90 % af de udgående pengestrømme, som er omhandlet i litra a), med fradrag af de undtagne indgående pengestrømme i artikel 33, stk. 2 og 3, men ikke mindre end nul
 - iii) den laveste værdi af de indgående pengestrømme, som ikke er omhandlet i artikel 33, stk. 2, 3 og 4, og 75 % af de udgående pengestrømme, som er omhandlet i litra a), med fradrag af de undtagne indgående pengestrømme i artikel 33, stk. 2 og 3, og de indgående pengestrømme i artikel 33, stk. 4, divideret med 0,9 for at tage hensyn til virkningen af loftet på 90 %, men ikke mindre end nul.

2. Ind- og udgående pengestrømme vurderes over en stressperiode på 30 kalenderdage ud fra en antagelse om et kombineret idiosynkratisk og markedsomfattende stressscenario, jf. artikel 5.

3. Beregningen i stk. 1 foretages efter formelen i bilag II.

Artikel 21

Krav til vurdering af virkningen af sikkerhed stillet i derivattransaktioner

Kreditinstitutter beregner de forventede ind- og udgående pengestrømme over en periode på 30 kalenderdage for de kontrakter, der er anført i bilag II til forordning (EU) nr. 575/2013, netto pr. modpart, hvis der foreligger bilaterale aftaler om netting i overensstemmelse med forordningens artikel 295. For så vidt angår denne artikel, anses nettogrundlaget for at være med fradrag af den sikkerhed, der skal stilles, forudsat at den kan anerkendes som et likvidt aktiv i henhold til afsnit II i denne forordning. Udgående og indgående pengestrømme fra derivattransaktioner i fremmed valuta, der indebærer en fuldstændig udveksling af hovedstole samtidigt (eller inden for samme dag), beregnes på nettobasis, selv om disse transaktioner ikke måtte være omfattet af en bilateral nettingaftale.

KAPITEL 2

Udgående pengestrømme

Artikel 22

Definition af udgående pengestrømme

1. Udgående pengestrømme beregnes ved at gange tilgodehavender i forskellige kategorier eller typer af forpligtelser og ikkebalanceførte forpligtelser med den procentsats, som de ventes at blive afviklet eller trukket med som anført i dette kapitel.
2. Udgående pengestrømme, jf. stk. 1, omfatter i hvert enkelt tilfælde følgende ganget med den gældende udgående pengestrømssats:

- a) det aktuelle udestående beløb for stabile detailindskud og andre detailindskud i overensstemmelse med artikel 24, 25 og 26
- b) de aktuelle udestående beløb til dækning af andre forpligtelser, som forfalder, kan kræves udbetalt af de udstedende institutter eller finansieringsgiveren eller indeholder forventning fra finansieringsgiverens side om, at kreditinstituttet vil indfri forpligtelsen inden for de næste 30 kalenderdage, i overensstemmelse med artikel 27 og 28
- c) de supplerende udgående pengestrømme fastsat i overensstemmelse med artikel 30
- d) det beløb, der inden for de næste 30 kalenderdage maksimalt kan trækkes på uudnyttede bevilgede kredit- og likviditetsfaciliteter, fastsat i overensstemmelse med artikel 31
- e) de supplerende udgående pengestrømme, der er konstateret i vurderingen i overensstemmelse med artikel 23.

Artikel 23

Supplerende udgående pengestrømme for andre produkter og tjenester

1. Kreditinstitutterne vurderer regelmæssigt sandsynligheden for og den potentielle størrelse af udgående pengestrømme inden for 30 kalenderdage for så vidt angår produkter eller tjenester, der ikke falder ind under artikel 27-31, og som de leverer eller er organiserende institut for, eller som potentielle købere ville anse for at være knyttet til dem. Disse produkter eller tjenester omfatter, men er ikke begrænset til de udgående pengestrømme som følge af de kontraktmæssige arrangementer, som er omhandlet i artikel 429 og i bilag I til forordning (EU) nr. 575/2013, såsom:

- a) øvrige ikkebalanceførte forpligtelser og forpligtelser vedrørende eventualfinansiering, herunder, men ikke begrænset til ikkebevilgede finansieringsfaciliteter
- b) uudnyttede lån og forskud til engrosmodparter
- c) bevilgede, men endnu ikke udnyttede realkreditlån
- d) kreditkort
- e) overtræk
- f) planlagte udgående pengestrømme i forbindelse med fornyelse eller forlængelse af nye detail- eller engroslån
- g) forventet derivatgæld
- h) produkter for handelsrelateret ikkebalanceført finansiering.

2. De udgående pengestrømme i stk. 1 vurderes ud fra en antagelse om et kombineret idiosynkratisk og markedsomfattende stressscenario som omhandlet i artikel 5. Med henblik på denne vurdering tager kreditinstitutterne særlig hensyn til væsentlige omdømmemæssige skader, der kan opstå, hvis der ikke ydes likviditetsstøtte til sådanne produkter eller tjenester. Kreditinstitutterne indberetter mindst en gang om året de produkter og tjenester til de kompetente myndigheder, for hvilke sandsynligheden og den potentielle størrelse af udgående pengestrømme som omhandlet i stk. 1 er væsentlig, og de kompetente myndig-

heder bestemmer, hvilke udgående pengestrømme der skal anses for at være knyttet hertil. De kompetente myndigheder kan anvende en udgående pengestrømssats på op til 5 % på produkter for handelsrelateret ikkebalanceført finansiering som omhandlet i artikel 429 og bilag I til forordning (EU) nr. 575/2013.

3. De kompetente myndigheder indberetter mindst en gang om året til EBA de typer produkter eller tjenester, for hvilke de har fastsat udgående pengestrømme på grundlag af indberetningerne fra kreditinstitutterne, og gør i forbindelse med denne indberetning også rede for den metode, der er anvendt ved bestemmelsen af de udgående pengestrømme.

Artikel 24

Udgående pengestrømme fra stabile detailindskud

1. Medmindre kriterierne for en højere udgående pengestrømssats i henhold til artikel 25, stk. 2, 3 eller 5, er opfyldt, anses de detailindskud, som er dækket af en indskudsgarantiordning i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/19/EF⁹⁾ eller direktiv 2014/49/EU eller en tilsvarende indskudsgarantiordning i et tredjeland for at være stabil og ganges med 5 %, hvis indskuddet er enten:

- a) en del af en etableret forbindelse, der gør det særdeles usandsynligt, at indskuddet hæves, eller
- b) indsat på en anfordringskonto.

2. For så vidt angår stk. 1, litra a), betragtes et detailindskud som en del af en etableret forbindelse, hvis indskyderen opfylder mindst ét af følgende kriterier:

- a) har en aktiv kontraktmæssig forbindelse med kreditinstituttet af mindst 12 måneders varighed
- b) har et låneforhold med kreditinstituttet i form af boliglån eller andre langfristede lån
- c) har mindst ét andet aktivt produkt hos kreditinstituttet, ud over lån.

3. For så vidt angår stk. 1, litra b), anses et detailindskud for at være indsat på en anfordringskonto, hvis der regelmæssigt krediteres, henholdsvis debiteres løn, indkomst eller transaktioner på denne konto.

4. Uanset stk. 1 kan de kompetente myndigheder fra den 1. januar 2019 give kreditinstitutterne tilladelse til at gange de stabile detailindskud i stk. 1, som er dækket af en indskudsgarantiordning i overensstemmelse med direktiv 2014/49/EU, med 3 % op til højst 100 000 EUR som anført i direktivets artikel 6, stk. 1, forudsat at Kommissionen har bekræftet, at den officielt anerkendte indskudsgarantiordning opfylder samtlige følgende kriterier:

- a) indskudsgarantiordningen råder over tilstrækkelige finansielle midler som omhandlet i artikel 10 i direktiv 2014/49/EU, som tilvejebringes forudgående i form af bidrag fra medlemmerne mindst én gang om året
- b) indskudsgarantiordningen råder over tilstrækkelige midler til at sikre direkte adgang til supplerende finansiering i tilfælde af et stort træk på reserverne, herunder adgang til ekstraordinære bidrag fra medlemskreditinstitutter og tilstrækkelige alternative finansieringsordninger med henblik på at tilvejebringe kortsigtet finansiering fra offentlige eller private tredjeparter

c) indskudsgarantiordningerne sikrer en tilbagebetalingsperiode på syv arbejdsdage som omhandlet i artikel 8, stk. 1, i direktiv 2014/49/EU fra ikrafttrædelsesdatoen for den udgående pengestrømssats på 3 %.

5. De kompetente myndigheder giver først den i stk. 4 omhandlede tilladelse, når de har indhentet Kommissionens forudgående godkendelse. Anmodningen om denne godkendelse skal begrundes, og det skal dokumenteres, at afviklingssatserne for stabile detailindskud vil være lavere end 3 % i en stressperiode, som svarer til scenarierne i artikel 5. Den begrundede anmodning sendes til Kommissionen senest tre måneder før den dato, hvorfra tilladelsen skal gælde. Kommissionen vurderer, om den relevante indskudsgarantiordning opfylder betingelserne i stk. 4, litra a), b) og c). Hvis betingelserne er opfyldt, godkender Kommissionen den kompetente myndigheds anmodning om godkendelse, medmindre der foreligger generelle årsager til at tilbageholde godkendelsen under hensyntagen til det indre markeds funktion vedrørende detailindskud. Alle kreditinstitutter tilknyttet en sådan godkendt indskudsgarantiordning er berettiget til at anvende den udgående pengestrømsstats på 3 %. Kommissionen anmoder om EBA's holdning til, om den relevante indskudsgarantiordning opfylder betingelserne i stk. 4, litra a), b) og c).

6. Kreditinstitutter kan godkendes af deres kompetente myndigheder til at gange de detailindskud, som er dækket af en indskudsgarantiordning i et tredjeland svarende til ordningen i stk. 1, med 3 %, hvis tredjelandet tillader denne behandling.

Artikel 25

Udgående pengestrømme fra andre detailindskud

1. Kreditinstitutter ganger andre detailindskud med 10 %, herunder den del af detailindskuddene, som ikke er omfattet af artikel 24, medmindre betingelserne i stk. 2 finder anvendelse.

2. Andre detailindskud er underlagt højere udgående pengestrømssatser som fastlagt af kreditinstituttet i overensstemmelse med stk. 3, hvis følgende betingelser er opfyldt:

a) det samlede indskud, herunder alle kundens indskudskonti i det pågældende kreditinstitut eller den pågældende koncern, overstiger 500 000 EUR

b) der er tale om et indskud på en ren internetkonto

c) instituttet tilbyder en rentesats, der opfylder en af følgende betingelser:

- i) rentesatsen overstiger i væsentlig grad gennemsnitsrenten for lignende detailprodukter
- ii) afkastet er baseret på afkastet på et markedsindeks eller sæt af indeks
- iii) afkastet er baseret på en anden markedsvariabel end en variabel rente

d) indskuddet blev oprindeligt placeret som tidsindskud med en udløbsdato, der forfalder inden for en periode på 30 kalenderdage, eller indskuddet har et fast opsigelsesvarsel på under 30 kalenderdage i overensstemmelse med kontraktmæssige arrangementer, ud over indskud, der opfylder betingelserne for den i stk. 4 beskrevne behandling

e) for kreditinstitutter, der er etableret i Unionen, at indskyderen er bosiddende i et tredjeland, eller indskuddet er denomineret i en anden valuta end euro eller en medlemsstats nationale valuta. For kreditinstitutter eller filialer i tredjelande, at indskyderen ikke bosiddende i tredjelandet, eller at indskuddet er denomineret i en anden valuta end tredjelandets nationale valuta.

3. Kreditinstitutter skal anvende en højere udgående pengestrømssats, som fastsættes som følger:

- a) hvis detailindskud opfylder kriteriet i stk. 2, litra a), eller to af kriterierne i stk. 2, litra b) til e), anvendes en udgående pengestrømssats på mellem 10 og 15 %
- b) hvis detailindskud opfylder stk. 2, litra a), eller mindst ét af de andre kriterier i stk. 2 eller tre eller flere kriterier i stk. 2, anvendes en udgående pengestrømssats på mellem 15 og 20 %.

De kompetente myndigheder kan i de enkelte tilfælde anvende en højere udgående pengestrømssats, hvis kreditinstituttets særlige situation berettiger dertil. Kreditinstitutter anvender den i stk. 3, litra b), omhandlede udgående pengestrømssats ved detailindskud, hvis vurderingen i stk. 2 ikke er blevet udført eller afsluttet.

4. Kreditinstitutter kan fra beregningen af udgående pengestrømme udelukke bestemte klart definerede kategorier af detailindskud, hvis de i hvert enkelt tilfælde stringent anvender følgende bestemmelser på hele den pågældende indskudskategori, medmindre der foreligger en begrundet undtagelsessituation for indskyderen:

- a) indskyderen må ikke hæve indskuddet inden 30 kalenderdage, eller
- b) hæves indskuddet inden 30 kalenderdage, skal indskyderen betale en dekort, der omfatter rentetabet mellem hævnings tidspunktet og det kontraktlige forfaldstidspunkt, samt en væsentlig dekort, der ikke behøver at overstige de renter, der er påløbet for perioden mellem indskudstidspunktet og hævnings tidspunktet.

Hvis en del af indskuddet i første afsnit kan hæves, uden at der påløber en sådan dekort, er det kun denne del, der skal behandles som et anfordringsindskud, og den resterende del skal behandles som et tidsindskud som omhandlet i dette stykke. Der anvendes en udgående pengestrømssats på 100 % på annullerede indskud med en restløbetid på under 30 kalenderdage, såfremt det er aftalt, at udbetalingen sker til et andet kreditinstitut.

5. Uanset artikel 24, stk. 1-4, skal kreditinstitutter gange detailindskud, som de har taget imod i tredjeland, med en højere udgående pengestrømssats, hvis denne procentsats fremgår af den nationale lovgivning, der fastlægger likviditetskravene i det pågældende tredjeland.

Artikel 26

Udgående pengestrømme med indbyrdes afhængige indgående pengestrømme

Under forbehold af den kompetente myndigheds godkendelse kan kreditinstitutterne beregne den udgående pengestrøm med fradrag af en indbyrdes afhængig indgående pengestrøm, som opfylder samtlige følgende betingelser:

- a) den indbyrdes afhængige indgående pengestrøm er direkte forbundet med den udgående pengestrøm og indgår ikke i beregningen af indgående pengestrømme i kapitel 3
- b) den indbyrdes afhængige indgående pengestrøm indgår som et krav i lovbestemte, reguleringsmæssige eller kontraktlige forpligtelser

- c) den indbyrdes afhængige indgående pengestrøm opfylder én af følgende betingelser:
- i) den opstår obligatorisk inden den udgående pengestrøm
 - ii) den modtages inden for 10 dage og er garanteret af en medlemsstats centralregering.

Artikel 27

Udgående pengestrømme fra transaktionsrelaterede indskud

1. Kreditinstitutterne ganger forpligtelser fra indskud, som opretholdes som følger, med 25 %:
 - a) af indskyderen med henblik på at få adgang til clearing-, deponerings- eller kontantforvaltningstjenester eller lignende tjenester ydet af kreditinstituttet som led i en etableret operationel forbindelse fra kreditinstituttet
 - b) i forbindelse med almindelig opgavedeling i en institutsikringsordning, der opfylder kravene i artikel 113, stk. 7, i forordning (EU) nr. 575/2013 eller i en gruppe af samarbejdende kreditinstitutter, der er fast knyttet til et centralt organ, der opfylder kravene i forordningens artikel 113, stk. 6, eller som et juridisk eller kontraktligt etableret indskud fra et andet kreditinstitut, der er medlem af samme institutsikringsordning eller samarbejdsnetværk, forudsat at indskuddene ikke medtages som likvide aktiver for det indskydende kreditinstitut, jf. stk. 3 og artikel 16
 - c) af indskyderen som led i en anden etableret operationel forbindelse end den, der er nævnt i litra a)
 - d) af indskyderen for at opnå likviditetsudligning og tjenesteydelser fra det centrale institut, og hvis kreditinstituttet tilhører en eller et af de i artikel 16 omhandlede netværk eller ordninger.
2. Uanset stk. 1 skal kreditinstitutter gange den del af forpligtelserne, som hidrører fra indskud omhandlet i stk. 1, litra a), og som er dækket af en indskudsgarantiordning i overensstemmelse med direktiv 94/19/EF eller direktiv 2014/49/EU eller en tilsvarende indskudsgarantiordning i et tredjeland, med 5 %.
3. Indskud fra kreditinstitutter placeret i det centrale institut, som anses for likvide aktiver for det indskydende kreditinstitut i overensstemmelse med artikel 16, ganges med en udgående pengestrømssats på 100 % for det centrale institut af værdien af disse likvide aktiver efter haircut. Disse likvide aktiver medregnes ikke som dækning af udgående strømme ud over den strøm, der er omhandlet i første punktum, og medregnes ikke ved beregningerne af sammensætningen af den resterende likviditetsbuffer i henhold til artikel 17 for det centrale institut på individuelt niveau.
4. Clearing-, deponerings- eller kontantforvaltningstjenester eller lignende tjenester som omhandlet i stk. 1, litra a) og d), omfatter kun sådanne tjenester i det omfang, de leveres som led i en etableret forbindelse, som er af væsentlig betydning for indskyderen. Indskud som omhandlet i stk. 1, litra a), c) og d), skal væsentlige lovbestemte eller operationelle begrænsninger, som betyder, at der næppe vil ske store hævninger inden for 30 kalenderdage. Større midler end dem, der kræves for at yde operationelle tjenester, behandles som ikke-transaktionsrelaterede indskud.
5. Indskud hidrørende fra korrespondentbank- eller mæglertjenester behandles ikke som transaktionsrelaterede indskud, og på disse anvendes en udgående pengestrømssats på 100 %.

6. For at identificere de i stk. 1, litra c), omhandlede indskud skal et kreditinstitut gå ud fra, at der er en etableret operationel forbindelse med en ikkefinansiel kunde, bortset fra tidsindskud, opsparingsindskud og mæglerindskud, såfremt samtlige følgende kriterier er opfyldt:

- a) afkastet på kontoen fastsættes mindst 5 basispoint lavere end den gældende sats for engrosindskud med tilsvarende karakteristika, men behøver ikke være negativ
- b) indskuddet sættes ind på særligt udpegede konti og prisfastsættes uden at give indskyderen økonomiske incitamenter til at fastholde flere midler i indskuddet end dem, der er behov for i den operationelle forbindelse
- c) der krediteres og debiteres regelmæssigt væsentlige transaktioner på den relevante konto
- d) et af følgende kriterier er opfyldt:
 - i) forbindelsen med indskyderen har bestået i mindst 24 måneder
 - ii) indskuddet anvendes til mindst to aktive tjenester. Disse tjenester kan omfatte direkte eller indirekte adgang til nationale eller internationale betalingstjenester, værdipapirhandel eller depottjenester.

Det er kun den del af indskuddet, som er nødvendigt for at gøre brug af den tjeneste, som indskuddet hidrører fra, der behandles som et operationelt indskud. Den resterende del behandles som ikkeoperationel.

Artikel 28

Udgående pengestrømme fra andre forpligtelser

1. Kreditinstituttet ganger forpligtelser, der hidrører fra indskud fra kunder, som er ikkefinansielle kunder, stater, centralbanker, multilaterale udviklingsbanker, offentlige enheder, låneforeninger godkendt af en kompetent myndighed, personlige investeringsselskaber eller kunder, der er indskudsmæglere, i det omfang de ikke er omfattet af artikel 27, med 40 %.

Uanset første afsnit ganges forpligtelserne i det pågældende afsnit, såfremt de er omfattet af en indskudsgarantiordning i overensstemmelse med direktiv 94/19/EF eller direktiv 2014/49/EF eller en tilsvarende indskudsgarantiordning i et tredjeland, med 20 %.

2. Institutterne ganger forpligtelser i forbindelse med instituttets egne driftsomkostninger med 0 %.

3. Kreditinstitutter ganger forpligtelser i forbindelse med sikrede udlånstransaktioner og kapitalmarkeds-transaktioner, der forfalder inden for 30 kalenderdage som defineret i artikel 192, stk. 2 og 3, i forordning (EU) nr. 575/2013, med:

- a) 0 %, hvis de er sikret ved aktiver, der kan betragtes som aktiver på niveau 1 i overensstemmelse med artikel 10, bortset fra dækkede obligationer af særdeles høj kvalitet, jf. artikel 10, stk. 1, litra f), eller hvis långiveren er en centralbank
- b) 7 %, hvis de er sikret ved aktiver, der kan betragtes som dækkede obligationer af særdeles høj kvalitet, jf. artikel 10, stk. 1, litra f)

c) 15 %, hvis de er sikret ved aktiver, der kan betragtes som aktiver på niveau 2A i overensstemmelse med artikel 11

d) 25 %:

i) hvis de er sikret ved aktiverne i artikel 13, stk. 2, litra g), nr. i), ii) eller iv)

ii) hvis de er sikret ved aktiver, der ikke betragtes som likvide aktiver i overensstemmelse med artikel 10 og 11, og långiveren er centralregeringen, en offentlig enhed i den medlemsstat eller det tredjeland, hvor kreditinstituttet har fået meddelt tilladelse eller har etableret en filial, eller en multilateral udviklingsbank. Offentlige enheder, der får denne behandling, er begrænset til dem, der har en risikovægt på 20 % eller derunder i overensstemmelse med artikel 116, stk. 4 og 5, i forordning (EU) nr. 575/2013

e) 35 %, hvis de er sikret ved de underkategorier af aktiver, som er omhandlet i artikel 13, stk. 2, litra g), nr. iii) eller v)

f) 50 % hvis de er sikret ved:

i) erhvervsobligationer, der kan betragtes som aktiver på niveau 2B i overensstemmelse med artikel 12, stk. 1, litra b)

ii) aktier, der kan betragtes som aktiver på niveau 2B i overensstemmelse med artikel 12, stk. 1, litra c)

g) 100 %, hvis de er sikret ved aktiver, der ikke kan betragtes som likvide aktiver i henhold til afsnit II, bortset fra transaktioner omfattet af litra d), nr. ii), i nærværende stykke, eller hvis långiveren er en centralbank.

4. Sikrede swaptransaktioner, der forfalder inden for de næste 30 dage, medfører en udgående pengestrøm for den overskydende likviditetsværdi af de aktiver, der lånes, sammenlignet med likviditetsværdien af de aktiver, der udlånes, medmindre modparten er en centralbank, i hvilket tilfælde der anvendes en udgående pengestrøm på 0 %.

5. Modregningssaldi på separate konti relateret til kundesikringsordninger indført gennem den nationale lovgivning behandles som indgående pengestrømme i overensstemmelse med artikel 32 og indgår ikke i beholdningen af likvide aktiver.

6. Kreditinstitutter skal anvende en udgående pengestrømssats på 100 % på alle obligationer og andre gældsværdipapirer udstedt af kreditinstituttet, medmindre obligationen udelukkende sælges på detailmarkedet og står på en detailkonto, i hvilket tilfælde disse instrumenter kan behandles som den relevante detailindskudskategori. Begrænsningerne skal anvendes således, at instrumenterne ikke kan købes og besiddes af andre parter end detailkunder.

Artikel 29

Udgående pengestrømme i en koncern eller en institutsikringsordning

1. Uanset artikel 31 kan de kompetente myndigheder give tilladelse til i enkelttilfælde at anvende en lavere udgående pengestrøm på uudnyttede kredit- eller likviditetsfaciliteter, hvis samtlige følgende betingelser er opfyldt:

- a) der er grunde til at forvente en lavere udgående pengestrøm, selv når likviditetsstilleren befinder sig i en situation med kombineret markedsstress og idiosynkratisk stress
- b) modparten er moderselskab til eller datterselskab af kreditinstituttet eller et andet datterselskab af samme moderselskab eller er knyttet til instituttet ved en forbindelse som defineret i artikel 12, stk. 1, i Rådets direktiv 83/349/EØF¹⁰⁾ eller er medlem af den samme institutsikringsordning som omhandlet i artikel 113, stk. 7, i forordning (EU) nr. 575/2013 eller er det centrale institut eller medlem af et netværk eller en samarbejdsgruppe som omhandlet i forordningens artikel 10
- c) den laveste udgående pengestrømssats er ikke lavere end den indgående pengestrømssats, som anvendes af modparten
- d) kreditinstituttet og modparten er etableret i samme medlemsstat.

2. De kompetente myndigheder kan fravige betingelsen i stk. 1, litra d), hvis artikel 20, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. 575/2013 anvendes. I så fald skal følgende yderligere objektive kriterier være opfyldt:

- a) likviditetsstilleren og modtageren af likviditet skal have en lav likviditetsrisikoprofil
- b) der er indgået retligt bindende aftaler og forpligtelser mellem enhederne i gruppen med hensyn til den uudnyttede kredit eller likviditet
- c) der skal tages tilstrækkeligt hensyn til likviditetsrisikoprofilen hos modtageren af likviditeten ved den likviditetsrisikoforvaltning, som likviditetsstilleren foretager.

Hvis der gives tilladelse til at anvende en sådan lavere udgående pengestrømssats, oplyser de kompetente myndigheder EBA om resultatet af den procedure, der er omhandlet i artikel 20, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. 575/2013. Opfyldelsen af betingelserne for sådanne lavere udgående pengestrømme tages regelmæssigt op til revision af de kompetente myndigheder.

Artikel 30

Supplerende udgående pengestrømme

1. Sikkerhed, som ikke er i form af kontanter og aktiver omfattet af artikel 10, og som stilles af kreditinstituttet for kontrakter nævnt i bilag II til forordning (EU) nr. 575/2013, og kreditderivater tillægges en supplerende udgående pengestrøm på 20 %.

Sikkerhed i form af aktiver omfattet af artikel 10, stk. 1, litra f), som stilles af kreditinstituttet for kontrakter nævnt i bilag II til forordning (EU) nr. 575/2013 og kreditderivater tillægges en supplerende udgående pengestrøm på 10 %.

2. Kreditinstitutter beregner og underretter de kompetente myndigheder om supplerende udgående pengestrømme for alle de kontrakter, der er indgået, og hvis kontraktlige betingelser inden for 30 kalenderdage efter en væsentlig forværring af kreditinstituttets kreditkvalitet har ført til supplerede udgående pengestrømme eller yderligere behov for sikkerhedsstillelse. Kreditinstitutterne underretter de kompetente myndigheder om denne udgående pengestrøm senest i forbindelse med indberetningen i overensstemmelse

med artikel 415 i forordning (EU) nr. 575/2013. Hvis de kompetente myndigheder finder sådanne udgående pengestrømme væsentlige i relation til kreditinstituttets potentielle udgående pengestrømme, skal de kræve, at kreditinstituttet tillægger supplerende udgående pengestrømme for disse kontrakter, svarende til det yderligere behov for sikkerhedsstillelse eller udgående pengestrømme, der skyldes en væsentlig forværring af kreditinstituttets kreditkvalitet, svarende til en nedsættelse af dets eksterne kreditvurdering med tre trin. Kreditinstituttet anvender en udgående pengestrømssats på 100 % på denne yderligere sikkerhed eller disse supplerende udgående pengestrømme. Kreditinstituttet vurderer regelmæssigt omfanget af denne væsentlige forværring i relevant omfang i henhold til de kontrakter, det har indgået, og resultatet af denne vurdering meddeles de kompetente myndigheder.

3. Kreditinstituttet tillægger supplerende udgående pengestrømme svarende til det behov for sikkerhedsstillelse, der måtte opstå som følge af virkningen af et negativt markedsscenario på kreditinstituttets derivattransaktioner, finansieringstransaktioner og andre kontrakter, hvis de er væsentlige. Denne beregning foretages i overensstemmelse med den delegerede retsakt, som Kommissionen skal vedtage i henhold til artikel 423, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013.

4. Kreditinstitutter skal tage hensyn til de ud- og indgående nettopengestrømme, som forventes i løbet af 30 kalenderdage, fra kontrakterne omhandlet i bilag II i forordning (EU) nr. 575/2013 i overensstemmelse med artikel 21. I tilfælde af udgående nettopengestrømme skal kreditinstituttet gange resultatet med en udgående pengestrømssats på 100 %. Kreditinstitutter medtager ikke de likviditetskrav, som ville følge af anvendelsen af stk. 1, 2 og 3, i denne beregning.

5. Kreditinstituttet tillægger en supplerende udgående pengestrøm svarende til 100 % af markedsværdien af værdipapirer eller andre aktiver, der shortsælges, og som skal leveres inden for 30 kalenderdage, medmindre kreditinstituttet ejer de værdipapirer, der skal leveres, eller har lånt dem på betingelser, i henhold til hvilke de først skal leveres tilbage efter 30 kalenderdage, og værdipapirerne ikke udgør en del af kreditinstituttets likvide aktiver. Hvis den korte position dækkes af en sikret værdipapirfinansieringstransaktion, antager kreditinstituttet, at den korte position fastholdes i perioden på 30 kalenderdage og tillægges en udgående pengestrøm på 0 %.

6. Kreditinstituttet tillægger supplerende udgående pengestrømme svarende til 100 % af:

- a) den overskydende sikkerhed, kreditinstituttet har, som kan opsiges når som helst af modparten
- b) sikkerhed, der skal stilles over for en modpart inden for 30 kalenderdage
- c) sikkerhed, der svarer til aktiver, der kan betragtes som likvide aktiver i henhold til afsnit II, som kan erstattes af aktiver, der svarer til aktiver, der ikke kan betragtes som likvide aktiver i henhold til afsnit II uden kreditinstituttets samtykke.

7. Indskud modtaget som sikkerhed betragtes ikke som forpligtelser med henblik på artikel 27 eller 29, men er omfattet af bestemmelserne i denne artikels stk. 1-6, hvis det er relevant.

8. Kreditinstitutter antager udgående pengestrømme på 100 % som følge af tabt finansiering fra værdipapirer af asset-backed-typen, dækkede obligationer og andre strukturfinansieringsinstrumenter, der forfalder inden for 30 kalenderdage, hvis disse instrumenter er udstedt af kreditinstituttet eller af conduitselskaber eller SPV'er, som er organiseret af kreditinstituttet.

9. Kreditinstitutter antager udgående pengestrømme på 100 % som følge af tabt finansiering fra commercial papers af asset-backed-typen, conduitselskaber, værdipapirinvesteringsselskaber og andre sådanne finansieringsfaciliteter. Denne udgående pengestrømssats på 100 % finder anvendelse på det beløb, der forfalder, eller værdien af de aktiver, der potentielt kan refunderes, eller den krævede likviditet.

10. For den del af finansieringsprogrammerne, der fremgår af stk. 8 og 9, behøver kreditinstitutter, der yder tilknyttede likviditetsfaciliteter, ikke at dobbelttælle det finansieringsinstrument, der udløber, og likviditetsfaciliteten for konsoliderede programmer.

11. Aktiver, der lånes uden sikkerhed, og som forfalder inden for 30 kalenderdage, antages at blive afviklet fuldstændigt, hvilket medfører en udgående strøm af likvide aktiver på 100 %, medmindre kreditinstituttet ejer værdipapirerne, og de ikke udgør en del af kreditinstituttets likviditetsbuffer.

12. For så vidt angår mæglertjenester tillægges transaktioner, hvor kreditinstituttet har finansieret en kundes aktiver gennem intern netting i forhold til en anden kundes korte positioner, en udgående pengestrøm på 50 % for eventualforpligtelsen, eftersom kreditinstituttet, i tilfælde af at kunden foretager hævninger, kan være forpligtet til at finde supplerende finansieringskilder til at dække disse positioner.

Artikel 31

Udgående pengestrømme i forbindelse med kredit- og likviditetsfaciliteter

1. For så vidt angår denne artikel forstås ved en likviditetsfacilitet en bevilget uudnyttet back-up-facilitet, der anvendes til at genfinansiere en kundes gældsforpligtelser i situationer, hvor kunden ikke er i stand til at forny gælden på det finansielle marked. Beløbet beregnes som den aktuelt udestående gæld udstedt af kunden, som forfalder inden for 30 kalenderdage, og som faciliteten fungerer som bagstopper for. Den del af likviditetsfaciliteten, der sikrer en gæld, der ikke forfalder inden for 30 kalenderdage, indgår ikke i definitionen af faciliteten. Alle facilitetens øvrige egenskaber behandles som en bevilget kreditfacilitet med den dermed forbundne udnyttelsessats som omhandlet i denne artikel. Almindelige driftskapitalfaciliteter for selskaber klassificeres ikke som likviditetsfaciliteter, men som kreditfaciliteter.

2. Kreditinstitutter beregner de udgående pengestrømme for kredit- og likviditetsfaciliteter ved at gange værdien af kredit- og likviditetsfaciliteterne med de tilsvarende udgående pengestrømssatser i stk. 3 til 5. Udgående pengestrømme fra bevilgede kredit- og likviditetsfaciliteter fastlægges som en procentdel af det højeste beløb, der kan trækkes inden for 30 kalenderdage, med fradrag af eventuelle likviditetskrav, som finder anvendelse i henhold til artikel 23 på ikkebalanceførte handelsfinansieringsposter og med fradrag af eventuel sikkerhed stillet over for kreditinstituttet og værdiansat i overensstemmelse med artikel 9, forudsat at sikkerhedsstillelsen opfylder samtlige følgende betingelser:

- a) den kan genanvendes eller stilles som sikkerhed af kreditinstituttet
- b) den er stillet i form af likvide aktiver, men medtages ikke som en del af likviditetsbufferen, og
- c) den består ikke af aktiver, der er udstedt af modparten til faciliteten eller en af dens tilknyttede enheder.

Hvis kreditinstituttet har den nødvendige information til rådighed, bestemmes det maksimumsbeløb, der kan udnyttes, for så vidt angår kredit- og likviditetsfaciliteter, som det maksimumsbeløb, der vil kunne

udnyttes under hensyntagen til modpartens egne forpligtelser eller den foruddefinerede kontraktbestemte plan for kreditudnyttelse, der forfalder inden for de næste 30 kalenderdage.

3. Det maksimumsbeløb, der kan trækkes på uudnyttede bevilgede kreditfaciliteter og uudnyttede bevilgede likviditetsfaciliteter inden for de næste 30 kalenderdage, ganges med 5 %, hvis de hører til detailindskudseksporeringsklassen.

4. Det maksimumsbeløb, der kan trækkes på uudnyttede bevilgede kreditfaciliteter inden for de næste 30 kalenderdage, ganges med 10 %, hvis de opfylder følgende betingelser:

a) de hører ikke til detailindskudseksporeringsklassen

b) de er ydet til kunder, der ikke er finansielle kunder, herunder ikkefinansielle selskaber, stater, centralbanker, multilaterale udviklingsbanker og offentlige enheder

c) de er ikke ydet med henblik på at genfinansiere kunden i situationer, hvor denne ikke kan få opfyldt sine finansieringsbehov på de finansielle markeder.

5. Det maksimumsbeløb, der kan trækkes på uudnyttede bevilgede likviditetsfaciliteter inden for de næste 30 kalenderdage, ganges med 30 %, hvis de opfylder betingelserne i stk. 4, litra a) og b), og med 40 %, hvis de ydes til personlige investeringsselskaber.

6. Den uudnyttede bevilgede værdi af en likviditetsfacilitet, der er blevet ydet til en SSPE med henblik på at gøre det muligt for en sådan SSPE at købe andre aktiver end værdipapirer af kunder, som ikke er finansielle kunder, ganges med 10 %, i det omfang den overstiger værdien af aktiver, der aktuelt er købt af kunder, og hvis det maksimumsbeløb, der kan udnyttes, kontraktligt er begrænset til værdien af aktuelt købte aktiver.

7. Det centrale institut for en ordning eller et netværk som omhandlet i artikel 16 ganger den bevilgede likviditetsfinansiering til et medlemskreditinstitut med en udgående pengestrømssats på 75 %, hvis medlemskreditinstituttet kan behandle likviditetsfinansieringen som et likvidt aktiv i overensstemmelse med artikel 16, stk. 2. Der anvendes en udgående pengestrømssats på 75 % på likviditetsfinansieringens bevilgede hovedstol.

8. Kreditinstituttet ganger det højeste beløb, som kan trækkes fra andre uudnyttede bevilgede kreditfaciliteter og uudnyttede bevilgede likviditetsfaciliteter inden for 30 kalenderdage, med den tilsvarende udgående pengestrømssats som følger:

a) 40 % for kredit- og likviditetsfaciliteter ydet til kreditinstitutter og for kreditfaciliteter ydet til andre regulerede finansieringsinstitutter, herunder forsikrings- og investeringsselskaber, CIU'er eller investeringsordninger af den ikkeåbne type

b) 100 % for likviditetsfaciliteter, som kreditinstituttet har ydet til SSPE'er, bortset fra de i stk. 6 omhandlede, og for aftaler, i henhold til hvilke instituttet skal købe eller bytte aktiver fra en SSPE

c) 100 % for kredit- og likviditetsfaciliteter til finansielle kunder, der ikke er omhandlet i litra a) og b) og stk. 1-7.

9. Uanset stk. 1-8 kan kreditinstitutter, der er oprettet og støttes af mindst én medlemsstats centralregering eller regionale myndighed, anvende behandlingen i stk. 3 og 4 på kredit- og likviditetsfaciliteter, der ydes långivere med det ene formål direkte eller indirekte at finansiere støttelån, forudsat at disse lån opfylder kravene til udgående pengestrømssatser, jf. stk. 3 og 4.

Uanset artikel 32, stk. 3, litra g), kan kreditinstitutter anvende symmetriske ind- og udgående pengestrømme, hvis disse støttelån ydes som overgangslån via et andet kreditinstitut, der fungerer som mellemlid.

De i dette stykke omhandlede støttelån må kun kunne ydes til personer, der ikke er finansielle kunder, og på ikkekonkurrencemæssigt grundlag uden vinding for øje med henblik på at fremme almene samfundsmæssige målsætninger fastsat af Unionen og/eller medlemsstatens centralregering eller regionale myndighed. Det må kun være muligt at udnytte sådanne faciliteter efter et med rimelighed forventet behov for et støttelån og ikke ud over det beløb, der er ansøgt om, forudsat at der efterfølgende sker en indberetning af anvendelsen af udbetalte midler.

10. Kreditinstitutter ganger alle udgående pengestrømme hidrørende fra forpligtelser, der forfalder inden for 30 kalenderdage, bortset fra de i artikel 23-31 omhandlede, med 100 %.

KAPITEL 3

Indgående likviditetsstrømme

Artikel 32

Indgående pengestrømme

1. Indgående likviditetsstrømme vurderes over en periode på 30 kalenderdage. De omfatter kun aftalemæssigt indgående pengestrømme fra eksponeringer, der ikke er i restance, og for hvilke kreditinstituttet ikke har grund til at forvente misligholdelse inden for 30 kalenderdage.

2. Indgående likviditetsstrømme tildeles en indgående pengestrømssats på 100 %, herunder navnlig følgende indgående strømme:

a) skyldige beløb fra centralbanker og finansielle kunder. For så vidt angår sidstnævnte, anses navnlig indgående pengestrømme fra følgende transaktioner for at være underlagt en indgående pengestrømssats på 100 %:

i) værdipapirer, der forfalder inden for 30 kalenderdage

ii) handelsfinansieringstransaktioner som omhandlet i artikel 162, stk. 3, andet afsnit, litra b), forordning (EU) nr. 575/2013 med en restløbetid på mindre end 30 kalenderdage

b) skyldige beløb fra positioner i hovedindeks for aktieinstrumenter, forudsat at der ikke sker nogen dobbelttælling med likvide aktiver. Disse beløb omfatter beløb, som i henhold til en kontrakt forfalder inden for 30 kalenderdage, såsom kontant udbytte fra sådanne hovedindeks og skyldige beløb fra sådanne aktieinstrumenter, som er solgt, men endnu ikke afviklet, hvis de ikke medtages som likvide aktiver i overensstemmelse med afsnit II.

3. Uanset stk. 2 skal de indgående pengestrømme i dette stykke opfylde følgende krav:

a) skyldige beløb fra ikkefinansielle kunder nedsættes for så vidt angår afdrag med 50 % af deres værdi eller med de kontraktlige forpligtelser over for disse kunder til at udvide deres finansieringsmuligheder, alt efter hvilket beløb der er størst. For så vidt angår dette litra omfatter ikkefinansielle kunder selskaber, stater, multilaterale udviklingsbanker og offentlige enheder; kreditinstitutter, der har modtaget en af de i artikel 31, stk. 9, omhandlede forpligtelser med henblik på udbetaling af et støttelån til en endelig modtager, eller der har modtaget en lignende forpligtelse fra en multilateral udviklingsbank eller offentlig enhed, kan dog indregne en indgående pengestrøm op til værdien af den udgående pengestrøm, de anvender på den tilsvarende forpligtelse, til forlængelse af disse støttelån

b) skyldige beløb fra sikrede udlånstransaktioner og kapitalmarkedstransaktioner som defineret i artikel 192, nr. 2) og 3), i forordning (EU) nr. 575/2013 sikret ved likvide aktiver indregnes ikke op til værdien af de likvide aktiver med fradrag af de gældende haircuts i henhold til afsnit II. Skyldige beløb med hensyn til restværdien, eller hvis de er sikret ved aktiver, der ikke udgør likvide aktiver i overensstemmelse med afsnit II, indregnes fuldt ud. Indgående pengestrømme tillades ikke, hvis sikkerhedsstillelsen anvendes til at dække en kort position i henhold til artikel 30, stk. 5

c) skyldige beløb fra kontraktlige margenlån, der udløber, ydet med sikkerhed i ikkelikvide aktiver kan tillægges en indgående pengestrømssats på 50 %. Sådanne indgående pengestrømme må kun indregnes, hvis kreditinstituttet ikke anvender den oprindeligt stillede sikkerhed for lånene til at dække korte positioner

d) skyldige beløb, som det kreditinstitut, der skylder beløbene, behandler i overensstemmelse med artikel 27, med undtagelse af indskud i det centrale institut som omhandlet i artikel 27, stk. 3, ganges med en tilsvarende symmetrisk indgående pengestrømssats. Hvis det ikke er muligt at fastslå den tilsvarende sats, anvendes en indgående pengestrømssats på 5 %

e) sikrede swaptransaktioner, der forfalder inden for 30 kalenderdage, medfører en indgående pengestrøm for den overskydende likviditetsværdi af de aktiver, der udlånes, sammenlignet med likviditetsværdien af de aktiver, der lånes

f) hvis den sikkerhed, der stilles gennem omvendte genkøbsttransaktioner, værdipapirindlånstransaktioner eller sikrede swaptransaktioner, som forfalder inden for de 30 dage, frempantsættes og anvendes til at dække korte positioner, som kan forlænges ud over 30 dage, antager et kreditinstitut, at sådanne omvendte genkøbsttransaktioner eller værdipapirudlånstransaktioner fornyes og ikke giver anledning til indgående pengestrømme, som afspejler behovet for fortsat at dække den korte position eller genkøbe de relevante værdipapirer. Korte positioner omfatter både tilfælde, hvor kreditinstituttet i en matched book shortsælger et værdipapir direkte som led i en transaktions- eller afdækningsstrategi, og tilfælde, hvor kreditinstituttet har en kort position i et værdipapir i en matched repo book og dermed har lånt et værdipapir i en bestemt periode og udlånt værdipapiret i en længere periode

g) alle uudnyttede kredit- eller likviditetsfaciliteter og eventuelle andre forpligtelser fra andre enheder end centralbanker og de i artikel 34 omhandlede enheder indregnes ikke. Uudnyttede bevilgede likviditetsfaciliteter fra centralbanken, som medtages som likvide aktiver i overensstemmelse med artikel 14, indregnes ikke som en indgående pengestrøm

h) skyldige beløb fra værdipapirer udstedt af kreditinstituttet selv eller af en dermed forbundet enhed indregnes på nettobasis med en indgående pengestrøm, der anvendes på grundlag af den indgående pengestrøm, der finder anvendelse på det underliggende aktiv i henhold til denne artikel

i) aktiver uden fast kontraktlig udløbsdato indregnes med 20 % indgående pengestrømme, under forudsætning af at kontrakten giver kreditinstituttet mulighed for at ophæve kontrakten eller kræve betaling inden 30 dage.

4. Stk. 3, litra a), finder ikke anvendelse på skyldige beløb fra sikrede udlånstransaktioner og kapitalmarkedstransaktioner som defineret i artikel 192, nr. 2) og 3), i forordning (EU) nr. 575/2013, som er sikret ved likvide aktiver i overensstemmelse med afsnit II som omhandlet i stk. 3, litra b). Indgående pengestrømme fra frigivelsen af saldi på separate konti i overensstemmelse med myndighedskravene om beskyttelse af kundetransaktionsaktiver indregnes fuldt ud, forudsat at disse separate saldi holdes i likvide aktiver som defineret i afsnit II.

5. Udgående og indgående pengestrømme, der forventes inden for 30 kalenderdage i forbindelse med kontrakter opført i bilag II til forordning (EU) nr. 575/2013, indregnes på nettobasis som omhandlet i artikel 21 og ganges med 100 % i tilfælde af en indgående nettopengestrøm.

6. Kreditinstitutter indregner ikke indgående pengestrømme fra de likvide aktiver, der er omhandlet i afsnit II, bortset fra skyldige betalinger i forbindelse med de aktiver, der ikke afspejles i aktivets markedsværdi.

7. Kreditinstitutter indregner ikke indgående pengestrømme fra nyindgåede forpligtelser.

8. Kreditinstitutter indregner kun indgående pengestrømme, som skal modtages i tredjelande, hvis der er overførselsrestriktioner, eller som er denomineret i ikkekonvertible valutaer, i det omfang de svarer til udgående pengestrømme i henholdsvis det pågældende tredjeland eller den pågældende valuta.

Artikel 33

Loft over indgående pengestrømme

1. Kreditinstitutter begrænser medtagelsen af indgående pengestrømme til 75 % af de samlede udgående likviditetsstrømme som defineret i kapitel 2, medmindre en bestemt indgående pengestrøm er undtaget som omhandlet i stk. 2, 3 eller 4.

2. Under forbehold af den kompetente myndigheds forhåndsgodkendelse kan kreditinstituttet helt eller delvist fritage følgende indgående pengestrømme fra det i stk. 1 omhandlede loft:

a) indgående pengestrømme, hvor likviditetsstilleren er et moderselskab til eller datterselskab af instituttet eller et andet datterselskab af samme moderselskab eller knyttet til kreditinstituttet ved en forbindelse som defineret i artikel 12, stk. 1, i direktiv 83/349/EØF

b) indgående pengestrømme fra indskud placeret hos andre kreditinstitutter i en gruppe af enheder, som er berettiget til behandlingen i artikel 113, stk. 6 eller 7, i forordning (EU) nr. 575/2013

c) de i artikel 26 omhandlede indgående pengestrømme, herunder pengestrømme fra lån i forbindelse med realkreditlån eller støttelån som omhandlet i artikel 31, stk. 9, eller fra en multilateral udviklingsbank eller en offentlig enhed, som kreditinstituttet har godkendt.

3. Under forbehold af den kompetente myndigheds forhåndsgodkendelse kan specialiserede kreditinstitutter fritages fra loftet over indgående pengestrømme, når deres hovedaktiviteter er leasing- og factoring-virksomhed, bortset fra de i stk. 4 beskrevne aktiviteter, og betingelserne i stk. 5 er opfyldt.

4. Under forbehold af den kompetente myndigheds forhåndsgodkendelse kan specialiserede kreditinstitutter være underlagt et loft over indgående pengestrømme på 90 %, hvis betingelserne i stk. 5 er opfyldt, og deres hovedaktiviteter er følgende:

- a) finansiering af køb af motorkøretøjer
- b) forbrugerkredit som defineret i direktiv 2008/48/EF (forbrugerkreditdirektivet).

5. Kreditinstitutter som omhandlet i stk. 3 kan fritages fra loftet over indgående pengestrømme, og kreditinstitutter som omhandlet i stk. 4 kan anvende et højere loft på 90 %, forudsat at de opfylder følgende betingelser:

- a) forretningsaktiviteterne har en lav likviditetsrisikoprofil under hensyntagen til følgende faktorer:
 - i) tidshorisonten for de indgående pengestrømme svarer til tidshorisonten for de udgående pengestrømme
 - ii) på individuelt plan finansieres kreditinstituttet ikke i væsentligt omfang af detailindskud
- b) på individuelt plan overstiger andelen af deres hovedaktiviteter som omhandlet i stk. 3 eller 4 80 % af den samlede balance
- c) afvigelserne oplyses i årsrapporterne.

De kompetente myndigheder underretter EBA om, hvilke specialiserede kreditinstitutter der er fritaget eller underlagt et højere loft, og en begrundelse derfor. EBA offentliggør og fører en liste over de specialiserede kreditinstitutter, som er fritaget eller underlagt et højere loft. EBA kan anmode om støttedokumentation.

6. Undtagelserne i stk. 2, 3 og 4 kan, såfremt de er godkendt af den kompetente myndighed, finde anvendelse på såvel individuelt som konsolideret plan, jf. dog af artikel 2, stk. 3, litra e).

7. Kreditinstitutter skal beregne de udgående nettopengestrømme under anvendelse af loftet for indgående pengestrømme i henhold til formlen i bilag II til denne forordning.

Artikel 34

Indgående pengestrømme i en koncern eller en institutsikringsordning

1. Uanset artikel 32, stk. 3, litra g), kan de kompetente myndigheder give tilladelse til i enkelttilfælde at anvende en højere indgående pengestrømssats på uudnyttede kredit- og likviditetsfaciliteter, hvis samtlige følgende betingelser er opfyldt:

- a) der er grunde til at forvente en større indgående pengestrøm, selv når likviditetsstilleren befinder sig i en situation med kombineret markedsstress og idiosynkratisk stress

b) modparten er moderselskab til eller datterselskab af kreditinstituttet eller et andet datterselskab af samme moderselskab eller er knyttet til instituttet ved en forbindelse som defineret i artikel 12, stk. 1, i direktiv 83/349/EØF eller er medlem af den samme institutsikringsordning som omhandlet i artikel 113, stk. 7, i forordning (EU) nr. 575/2013 eller er det centrale institut eller medlem af et netværk eller en samarbejdsgruppe som omhandlet i forordningens artikel 10

c) hvis den indgående pengestrømsats overstiger 40 %, anvender modparten en tilsvarende symmetrisk udgående pengestrøm, uanset artikel 31

d) kreditinstituttet og modparten er etableret i samme medlemsstat.

2. Hvis kreditinstituttet og modpartskreditinstituttet er etableret i forskellige medlemsstater, kan de kompetente myndigheder frafalde betingelsen i stk. 1, litra d), hvis følgende objektive kriterier i litra a) til c) er opfyldt ud over kriterierne i stk. 1:

a) likviditetsstilleren og modtageren af likviditet har en lav likviditetsrisikoprofil

b) der er indgået retligt bindende aftaler og forpligtelser mellem enhederne i gruppen med hensyn til kreditten eller likviditeten

c) der skal tages tilstrækkeligt hensyn til likviditetsrisikoprofilen hos modtageren af likviditeten ved den likviditetsrisikoforvaltning, som likviditetsstilleren foretager.

De kompetente myndigheder samarbejder i tæt samråd med hinanden i overensstemmelse med artikel 20, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. 575/2013 for at afgøre, om de supplerende kriterier i denne bestemmelse er opfyldt.

3. Hvis de supplerende kriterier i stk. 2 er opfyldt, har den kompetente myndighed for modtageren af likviditeten tilladelse til at anvende en præferencesats for indgående pengestrømme på op til 40 %. Begge kompetente myndigheder skal imidlertid godkende en præferencesats på over 40 %, som skal anvendes symmetrisk.

Hvis der gives tilladelse til at anvende en sådan præferencesats for indgående pengestrømme på over 40 %, oplyser de kompetente myndigheder EBA om resultatet af den procedure, der er omhandlet i stk. 2. De kompetente myndigheder kontrollerer regelmæssigt, at betingelserne for sådanne højere indgående pengestrømme er opfyldt.

AFSNIT IV

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 35

Overgangsbestemmelser vedrørende bankaktiver garanteret af medlemsstater

1. Aktiver udstedt af kreditinstitutter, der er omfattet af en garanti fra centralregeringen i en medlemsstat, anerkendes kun som aktiver på niveau 1, hvis garantien:

- a) blev ydet eller bevilget for et maksimumbeløb inden den 30. juni 2014
- b) er en direkte, udtrykkelig, uigenkaldelig og ubetinget garanti, der dækker manglende betaling af afdrag og renter i takt med, at de forfalder.

2. Hvis garantistilleren er en regional eller lokal myndighed i en medlemsstat, anerkendes det garanterede aktiv kun som et aktiv på niveau 1, hvis eksponeringer mod en sådan regional eller lokal myndighed behandles som eksponeringer mod deres centralregering i overensstemmelse med artikel 115, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013, og garantien stemmer overens med kravene i stk. 1.

3. De i stk. 1 og 2 omhandlede aktiver anerkendes fortsat som aktiver på niveau 1, så længe garantien er gældende i forhold til den relevante udsteder eller dennes aktiver, alt efter hvad der er relevant, med løbende ændringer eller udskiftninger. Hvis værdien af en garanti til fordel for en udsteder eller dennes aktiver øges på et tidspunkt efter den 30. juni 2014, anerkendes aktiverne kun som likvide aktiver op til det højeste beløb for garantien, som blev bevilget forud for denne dato.

4. De i denne artikel omhandlede aktiver skal opfylde samme krav, som i henhold til denne forordning gælder aktiver på niveau 1, der repræsenterer krav vedrørende eller er garanteret af centralregeringer, regionale eller lokale myndigheder eller offentlige enheder som omhandlet i artikel 10, stk. 1, litra c).

5. Hvis et kreditinstitut eller dets aktiver er omfattet af en garantiordning, anses hele ordningen for en garanti, for så vidt angår denne artikel.

Artikel 36

Overgangsbestemmelse for agenturer til forvaltning af værdiforringede aktiver støttet af medlemsstaterne

1. Ikke-efterstillede prioriterede obligationer udstedt af følgende agenturer til forvaltning af værdiforringede aktiver støttet af medlemsstaterne anerkendes som aktiver på niveau 1 frem til den 31. december 2023:

- a) i Irland: National Asset Management Agency (NAMA)
- b) i Spanien: Sociedad de Gestión de Activos Procedentes de la Reestructuración Bancaria, S. A. (SAREB)
- c) i Slovenien: Bank Asset Management Company som fastlagt i Measures of the Republic of Slovenia to Strengthen the Stability of Banks Act (MSSBA)

2. Aktiverne i stk. 1 skal opfylde samme krav, som i henhold til denne forordning gælder aktiver på niveau 1, der repræsenterer krav vedrørende eller er garanteret af centralregeringer, regionale eller lokale myndigheder eller offentlige enheder som omhandlet i artikel 10, stk. 1, litra c).

Artikel 37

Overgangsbestemmelser vedrørende securitiseringer med sikkerhed i boliglån

1. Uanset artikel 13 anses securitiseringer udstedt inden den 1. oktober 2015, hvor de underliggende eksponeringer er boliglån som omhandlet i artikel 13, stk. 2, litra g), nr. i), som aktiver på niveau 2B, hvis de opfylder alle de i artikel 13 fastsatte krav, bortset fra kravene vedrørende belåningsgraden og lånets størrelse i forhold til indkomsten som fastsat i artikel 13, stk. 2, litra g), nr. i).

2. Uanset artikel 13 anses securitiseringer udstedt efter den 1. oktober 2015, hvor de underliggende eksponeringer er boliglån som omhandlet i artikel 13, stk. 2, litra g), nr. i), som ikke opfylder de gennemsnitlige krav vedrørende belåningsgraden og lånets størrelse i forhold til indkomsten som fastsat i nævnte litra, som aktiver på niveau 2B indtil den 1. oktober 2025, forudsat at de underliggende eksponeringer omfatter boliglån, som ikke var omfattet af national lovgivning om grænser vedrørende lånets størrelse i forhold til indkomsten ved ydelsen af lånene, og at sådanne boliglån blev ydet på et tidspunkt før den 1. oktober 2015.

Artikel 38

Overgangsbestemmelser vedrørende indførelse af likviditetsdækningsgraden

1. I overensstemmelse med artikel 460, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013 indføres likviditetsdækningsgraden i artikel 4 som følger:

- a) 60 % af likviditetsdækningskravet fra den 1. oktober 2015
- b) 70 % fra den 1. januar 2016
- c) 80 % fra den 1. januar 2017
- d) 100 % fra den 1. januar 2018.

2. I overensstemmelse med artikel 412, stk. 5, i forordning (EU) nr. 575/2013 kan medlemsstaterne eller de kompetente myndigheder kræve, at indenlandsk godkendte kreditinstitutter eller en del af disse kreditinstitutter opretholder et krav til højere likviditetsdækning på op til 100 %, indtil den bindende minimumsstandard er indført fuldt ud med en sats på 100 % i overensstemmelse med denne forordning.

Artikel 39

Ikrafttrædelse

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Den anvendes fra den 1. oktober 2015.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.
Udfærdiget i Bruxelles, den 10. oktober 2014.

På Kommissionens vegne

José Manuel BARROSO

Formand

BILAG I

Formler til bestemmelse af sammensætningen af likviditetsbufferen

1. Kreditinstitutter skal anvende de i dette bilag fastsatte formler til at bestemme sammensætningen af deres likviditetsbuffer i overensstemmelse med artikel 17.
2. Beregning af likviditetsbufferen: Kreditinstituttets likviditetsbuffer pr. beregningsdatoen er lig med:
 - a) summen af aktiverne på niveau 1 plus
 - b) summen af aktiverne på niveau 2A plus
 - c) summen af aktiverne på niveau 2Bmed fradrag af det mindste af følgende tal:
 - d) summen af a), b) og c) eller
 - e) »værdien af overskydende likvide aktiver« beregnet i overensstemmelse med punkt 3 og 4 i dette bilag.
3. »Værdien af overskydende likvide aktiver«: Dette beløb består af følgende komponenter:
 - a) et justeret beløb for aktiver på niveau 1 for så vidt angår ikke dækkede obligationer svarende til værdien af alle likvide aktiver på niveau 1, med fradrag af dækkede obligationer på niveau 1, som kreditinstituttet ville besidde efter afvikling af sikrede finansieringstransaktioner, sikrede udlånstransaktioner, udveksling af aktiver eller sikrede derivattransaktioner, der forfalder senest 30 kalenderdage efter beregningsdatoen, og hvor kreditinstituttet og modparten udveksler likvide aktiver for mindst ét af transaktionens elementer
 - b) et justeret beløb for dækkede obligationer på niveau 1 svarende til værdien efter haircut af alle dækkede obligationer på niveau 1, som kreditinstituttet ville besidde efter afvikling af sikrede finansieringstransaktioner, sikrede udlånstransaktioner, udveksling af aktiver eller sikrede derivattransaktioner, der forfalder senest 30 kalenderdage efter beregningsdatoen, og hvor kreditinstituttet og modparten udveksler likvide aktiver for mindst ét af transaktionens elementer
 - c) et justeret beløb for aktiver på niveau 2A svarende til værdien efter haircut af alle aktiver på niveau 2A, som kreditinstituttet ville besidde efter afvikling af sikrede finansieringstransaktioner, sikrede udlånstransaktioner, udveksling af aktiver eller sikrede derivattransaktioner, der forfalder senest 30 kalenderdage efter beregningsdatoen, og hvor kreditinstituttet og modparten udveksler likvide aktiver for mindst ét af transaktionens elementer
 - d) et justeret beløb for aktiver på niveau 2B svarende til værdien efter haircut af alle aktiver på niveau 2B, som kreditinstituttet ville besidde efter afvikling af sikrede finansieringstransaktioner, sikrede udlånstransaktioner, udveksling af aktiver eller sikrede derivattransaktioner, der forfalder senest 30 kalenderdage efter beregningsdatoen, og hvor kreditinstituttet og modparten udveksler likvide aktiver for mindst ét af transaktionens elementer.

4. Beregning af »værdien af overskydende likvide aktiver«: Dette beløb er lig med:

- a) det justerede beløb for aktiver på niveau 1 for så vidt angår ikke dækkede obligationer plus
 - b) det justerede beløb for dækkede obligationer på niveau 1 plus
 - c) det justerede beløb for aktiver på niveau 2A plus
 - d) det justerede beløb for aktiver på niveau 2B
- med fradrag af det mindste af følgende tal:
- e) summen af a), b), c) og d)
 - f) 100/30 gange a)
 - g) 100/60 gange summen af a) og b)
 - h) 100/85 gange summen af a), b) og c).

5. Sammensætningen af likviditetsbufferen efter afvikling af sikrede finansieringstransaktioner, sikrede udlånstransaktioner, udveksling af aktiver eller sikrede derivattransaktioner og anvendelse af ovennævnte lofter, jf. artikel 17, bestemmes som følger:

a" (det justerede beløb for aktiver på niveau 1 for så vidt angår ikke dækkede obligationer efter anvendelse af loftet)

= a (det justerede beløb for aktiver på niveau 1 for så vidt angår ikke dækkede obligationer før anvendelse af loftet)

b" (det justerede beløb for aktiver på niveau 1 for så vidt angår dækkede obligationer efter anvendelse af loftet)

= $\text{MIN}(b, a70/30)$

hvor b = det justerede beløb for aktiver på niveau 1 for så vidt angår dækkede obligationer før anvendelse af loftet

c" (det justerede beløb for aktiver på niveau 2A efter anvendelse af loftet)

= $\text{MIN}(c, (a + b'')40/60, \text{MAX}(a70/30 - b'', 0))$

hvor c = det justerede beløb for aktiver på niveau 2A før anvendelse af loftet

d" (det justerede beløb for aktiver på niveau 2B efter anvendelse af loftet)

= $\text{MIN}(d, (a + b'' + c'')15/85, \text{MAX}((a + b'')40/60 - c'', 0), \text{MAX}(70/30a - b'' - c'', 0))$

hvor d = det justerede beløb for aktiver på niveau 2B før anvendelse af loftet)

BILAG II

Formel til beregning af udgående nettopengestrømme

NLO = Udgående nettopengestrømme

TO = Samlede udgående pengestrømme

TI = Samlede indgående pengestrømme

FEI = Helt undtagne indgående pengestrømme

IHC = Indgående pengestrømme underlagt højere loft på 90 % af udgående pengestrømme

IC = Indgående pengestrømme underlagt loft på 75 % af udgående pengestrømme

Udgående nettopengestrømme er lig med samlede udgående pengestrømme reduceret med fradraget for helt undtagne indgående pengestrømme reduceret med fradraget for indgående pengestrømme underlagt loftet på 90 % reduceret med fradraget for indgående pengestrømme underlagt loftet på 75 %

$$\text{NLO} = \text{TO} - \text{MIN}(\text{FEI}, \text{TO}) - \text{MIN}(\text{IHC}, 0,9*\text{MAX}(\text{TO} - \text{FEI}, 0)) - \text{MIN}(\text{IC}, 0,75*\text{MAX}(\text{TO} - \text{FEI} - \text{IHC}/0,9, 0))$$

-
- 1) EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1.
 - 2) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1060/2009 af 16. september 2009 om kreditvurderingsbureauer (EUT L 302 af 17.11.2009, s. 1).
 - 3) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EU af 16. april 2014 om indskudsgarantiordninger (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 149).
 - 4) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).
 - 5) Kommissionens henstilling af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder (EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36).
 - 6) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 680/2014 af 16. april 2014 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder for institutters indberetning med henblik på tilsyn i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 (EUT L 191 af 28.6.2014, s. 1).
 - 7) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/17/EU af 4. februar 2014 om forbrugerkreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT L 60 af 28.2.2014, s. 34).
 - 8) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF (EUT L 133 af 22.5.2008, s. 66).
 - 9) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/19/EF af 30. maj 1994 om indskudsgarantiordninger (EFT L 135 af 31.5.1994, s. 5).
 - 10) Rådets syvende direktiv 83/349/EØF af 13. juni 1983 på grundlag af traktatens artikel 54, stk. 3, litra g), om konsoliderede regnskaber (EFT L 193 af 18.7.1983, s. 1).